

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 88

Rozeslána dne 16. srpna 2018

Cena Kč 106,-

O B S A H:

172. Zákon, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů
 173. Zákon, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich
 174. Zákon, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
 175. Zákon, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů
 176. Zákon, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů
 177. Zákon, kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů
 178. Zákon, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
 179. Zákon o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění zápůjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond
 180. Zákon, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů
 181. Zákon, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
 182. Zákon, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony
-

172

ZÁKON

ze dne 19. července 2018,

**kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší,
ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 87/2014 Sb., zákona č. 382/2015 Sb., zákona č. 369/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 225/2017 Sb., se mění takto:

1. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se doplňují věty

„Směrnice Rady (EU) 2015/652 ze dne 20. dubna 2015, kterou se stanoví metody výpočtu a požadavky na podávání zpráv podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES.“.

2. V § 1 odst. 2 písm. e) se slova „dodavatelů pohonných hmot“ nahrazují slovy „osob uvádějících motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely a osob, které dodávají na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen „dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty“)“.

3. V § 2 se na konci písmene p) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena q) až v), která znějí:

„q) pohonnou hmotou motorový benzin, motorová

nafta, zkapalněný ropný plyn, zemní plyn, vodík, biopalivo, bioplyn nebo jiné palivo z obnovitelných zdrojů nebo směsné palivo,

- r) pohonnou hmotou pro dopravní účely pohonná hmota používaná k pohonu silničních vozidel, zvláště vozidel, drážních vozidel nebo plavidel na vnitrozemských vodních cestách včetně rekreačních plavidel,
- s) elektřinou pro dopravní účely elektřina používaná k pohonu silničních vozidel,
- t) emisemi skleníkových plynů na jednotku energie celkové množství emisí skleníkových plynů vyjádřené v ekvivalentu CO₂ vyprodukovaných v úplném životním cyklu pohonné hmoty pro dopravní účely nebo elektřiny pro dopravní účely, dělené celkovým energetickým obsahem pohonné hmoty, který je vyjádřen hodnotou výhřevnosti, nebo energií ve formě elektřiny,
- u) emisemi skleníkových plynů vzniklými během úplného životního cyklu pohonné hmoty pro dopravní účely nebo elektřiny pro dopravní účely celkové čisté hodnoty emisí CO₂, CH₄ a N₂O, které jsou přičitatelné této pohonné hmotě, a to včetně přimíšených složek, nebo elektřině, za období zahrnující všechny etapy procesu výroby a spotřeby pohonné hmoty nebo elektřiny od těžby nebo obdělávání půdy, včetně změn ve využívání půdy, přes dopravu, distribuci a zpracování, až po spalování, a to bez ohledu na to, kdy tyto emise vznikají,
- v) emisemi z těžby veškeré emise skleníkových plynů, k nimž dojde předtím, než se začne příslušná surovina zpracovávat v rafinerii nebo zpracovatelském zařízení, kde se vyrábí pohonná hmota.“.

4. V § 3 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „a pro obce a kraje při výkonu jejich samostatné působnosti s dopadem na ovzduší“.

5. V § 7 odst. 1 se na konci textu věty druhé

doplňují slova „ , a registr dopadů znečištění ovzduší na ekosystémy, ve kterém jsou vedeny údaje o dopadech znečištění ovzduší na ekosystémy“.

6. V § 7 odst. 2 se za větu první vkládá věta „Při provádění emisní inventury a zpracování jejích výsledků se ministerstvo řídí postupy schválenými v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.“.

7. V § 8 odst. 1 se věta druhá zrušuje a na konci odstavce se doplňuje věta „Požadavky na obsah národního programu jsou uvedeny v příloze č. 12 k tomuto zákonu.“.

8. V § 8 odstavec 2 zní:

„(2) Ministerstvo národní program zpracuje a oznámí Evropské komisi nejméně jednou za 4 roky. Aniž je tato povinnost dotčena, ministerstvo aktualizuje nástroje a opatření obsažené v národním programu do 18 měsíců od předložení nejnovější národní emisní inventury nebo národní emisní projekce Evropské komisi v případě, že podle předložených údajů nebyly splněny národní závazky ke snížení emisí nebo existuje riziko jejich nedodržení.“.

9. V § 9 odst. 1 se za slova „obecním úřadem“ vkládají slova „a s příslušným krajem nebo obcí v samostatné působnosti“, slovo „vydává“ se nahrazuje slovem „schvaluje“ a slova „formou opatření obecné povahy“ se zrušují.

10. V § 9 odstavec 4 zní:

„(4) Obec a kraj provádějí opatření, která jim byla uložena v příslušném programu zlepšování kvality ovzduší, v rámci svých možností tak, aby bylo imisního limitu dosaženo co nejdříve. Pro tyto účely vypracuje tato obec a kraj do 12 měsíců ode dne vyhlášení příslušného programu zlepšování kvality ovzduší ve Věstníku Ministerstva životního prostředí v návaznosti na tento program svůj časový plán provádění opatření, který zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kraj poskytne obci potřebnou součinnost při zpracování časového plánu za účelem zajištění jeho souladu s časovým plánem kraje.“.

11. V § 9 odst. 5 se za slova „obecním úřadem“ vkládají slova „a s příslušným krajem nebo obcí v samostatné působnosti“ a číslo „3“ se nahrazuje číslem „4“.

12. V § 16 odst. 7 větě druhé se slova „To ne-

platí, pokud“ nahrazují slovy „Tato povinnost se nevztahuje na rodinné domy a stavby pro rodinnou rekreaci a na případy, kdy“.

13. V § 16 se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Odborně způsobilá osoba podle § 17 odst. 1 písm. h) je povinna ohlašovat ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností údaje v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, a to nejpozději do 60 dnů od vystavení dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění.“.

Dosavadní odstavec 9 se označuje jako odstavec 10.

14. V § 16 odst. 10 se slovo „a“ nahrazuje čárkou a na konci textu odstavce se doplňují slova „a rozsah údajů ohlašovaných prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností“.

15. V § 17 odst. 1 písm. g), v § 41 odst. 16 a v nadpisu přílohy č. 11 zákona se slova „od 10“ zrušují.

16. V § 17 odst. 1 písm. g) a v § 41 odst. 16 se za slovo „vytápění“ vkládají slova „a který není navržen rovněž pro přímé vytápění místa instalace“.

17. V § 17 odst. 1 písm. h) se slova „jednou za dva kalendářní roky“ nahrazují slovy „pravidelně nejméně jednou za tři roky“, za slovo „prostřednictvím“ se vkládá slovo „fyzické“ a za slova „pevná paliva o“ se vkládá slovo „celkovém“.

18. V § 17 odst. 1 písm. h) se na konci textu věty první doplňují slova „ ; pokud byla provedena pravidelná kontrola provozovaného kotle podle zákona o hospodaření energií³³⁾, považuje se tím kontrola technického stavu a provozu podle tohoto zákona za splněnou v témže kalendářním roce; v takovém případě má provozovatel povinnost předložit na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zprávu o této pravidelné kontrole“ a věta druhá se nahrazuje větami „V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje není znám, zanikl, nebo není schopen zajistit odborně způsobilou osobu, která by mohla provést kontrolu technického stavu a provozu v rámci referenčního finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem, může

být kontrola provedena odborně způsobilou osobou oprávněnou jiným výrobcem k provádění kontroly technického stavu a provozu stejného typu spalovacího stacionárního zdroje. Vyjádření k dostupnosti odborně způsobilé osoby podle předchozí věty vystaví výrobce provozovateli do 30 dnů od jeho vyžádání a provozovatel jej připojí k dokladu o provedení kontroly předkládanému na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Nevystaví-li výrobce své vyjádření ve stanovené lhůtě, má se za to, že není odborně způsobilou osobu v rámci stanoveného referenčního finančního limitu schopen zajistit. V takovém případě je provozovatel povinen na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností věrohodně prokázat, že výrobce o vyjádření požádal.“.

19. V § 17 odst. 5 se za větu první vkládá věta „Obec může vyhláškou zakázat na vymezeném území obce spalování vybraných druhů pevných paliv ve stacionárních zdrojích podle věty první, s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů uvedených v § 17 odst. 1 písm. g) splňujících pro tato paliva požadavky stanovené v příloze č. 11 k tomuto zákonu.“.

20. V § 17 se na konci textu odstavce 7 doplňují slova „a referenční finanční limit pro provedení této kontroly, který je rozhodný pro posouzení schopnosti výrobce zajistit odborně způsobilou osobu a který zahrnuje veškeré náklady spojené s jejím provedením, včetně dopravních nákladů odpovídajících vzdálenosti 50 km“.

21. Za § 17 se vkládá nový § 17a, který včetně nadpisu zní:

„§ 17a

Databáze odborně způsobilých osob

(1) Databáze odborně způsobilých osob je informačním systémem veřejné správy, který slouží k vedení údajů o odborně způsobilých osobách a umožňuje komunikaci provozovatele s výrobcem spalovacího stacionárního zdroje týkající se dostupnosti odborně způsobilé osoby podle § 17 odst. 1 písm. h). Správcem databáze odborně způsobilých osob je ministerstvo.

(2) V databázi podle odstavce 1 jsou vedeny tyto údaje o odborně způsobilých osobách:

a) jméno a příjmení,

- b) identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
- c) adresa sídla,
- d) další kontaktní údaje (telefon, elektronická adresa),
- e) rozsah oprávnění (typy spalovacích zdrojů) a
- f) platnost oprávnění.

(3) Údaje podle odstavce 2 do databáze odborně způsobilých osob vkládá a aktualizuje výrobce spalovacího stacionárního zdroje, který byl k tomuto účelu registrován ministerstvem.

(4) Výrobce spalovacího stacionárního zdroje je povinen dálkovým přístupem vložit údaje o odborně způsobilé osobě do 30 dnů od udělení oprávnění k instalaci, provozu a údržbě stacionárního spalovacího zdroje nebo jeho změny.“.

22. V § 19 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „Osoba uvádějící motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo osoba, která dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen „dodavatel pohonných hmot“), je povinna“ nahrazují slovy „Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen“.

23. V § 19 odst. 2 a 3, § 19 odst. 4 větě druhé, § 19 odst. 5, § 19 odst. 8 větě druhé a čtvrté, § 19a odst. 3, § 19b odst. 1, 3 a 4, § 19c odst. 1 a 3, § 19d větě první, § 19e a v § 25 odst. 6 písm. d) až h) se slova „dodavatel pohonných hmot“ nahrazují slovy „dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty“.

24. V § 19 odst. 4 větě první, § 19 odst. 7, § 19 odst. 8 větě první, § 19 odst. 10 a v § 19a odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „Dodavatel pohonných hmot“ nahrazují slovy „Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty“.

25. V § 19 odst. 4 větě první a v § 25 odst. 6 písm. d) se za slovo „vyrobeného“ vkládá slovo „motorového“.

26. V § 19 odst. 5 písm. a) a v § 19a odst. 3 písm. a) se slovo „dopravena,“ nahrazuje slovy „dopravena; to neplatí pro dopravu biopaliva, pro které zákon o spotřebních daních¹⁷⁾ tento způsob dopravy nepřipouští, ani pro dopravu obecně denaturova-

ného lihu, pokud je dopravován za podmínek stanovených zákonem o spotřebních daních¹⁷⁾,”.

27. V § 19 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který včetně poznámky pod čarou č. 35 zní:

„(6) Pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 je množství dodaného biopaliva násobeno dvěma u biopaliv, která jsou vyrobena z použitého kuchyňského oleje nebo z vedlejších živočišných produktů kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o vedlejších produktech živočišného původu³⁵⁾ a u biopaliv, která mají nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy a splňují požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

³⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu).“.

Dosavadní odstavce 6 až 10 se označují jako odstavce 7 až 11.

28. V § 19 odst. 10 se slova „Dodavateli pohonných hmot“ nahrazují slovy „Dodavateli motorového benzínu nebo motorové nafty“ a číslo „8“ se nahrazuje číslem „9“.

29. V § 19 se doplňuje odstavec 12, který zní:

„(12) Vláda nařízením stanoví požadavky na biopaliva, která mají nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy.“.

30. V § 19a se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 je množství dodaného biopaliva násobeno dvěma u biopaliv, která jsou vyrobena z použitého kuchyňského oleje nebo z vedlejších živočišných produktů kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o vedlejších produktech živočišného původu³⁵⁾, a u biopaliv, která mají nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy a splňují požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.“.

31. V § 19d větě druhé se slova „dodavateli pohonných hmot“ nahrazují slovy „dodavateli motorového benzínu nebo motorové nafty“.

32. § 20 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 36 až 38 zní:

„Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty za kalendářní rok

§ 20

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a elektrině pro dopravní účely tak, aby každoročně dosáhl, ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, snížení o 2 % do 31. prosince 2014 a v následujících letech, o 3,5 % do 31. prosince 2017 a v následujících letech a o 6 % do 31. prosince 2020 a v následujících letech. Do povinného snížení se nezapočítávají státní hmotné rezervy uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky. Způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektriny pro dopravní účely je stanoven prováděcím právním předpisem.

(2) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost podle odstavce 1 splnit také

- a) uvedením čistého biopaliva nebo směsného paliva podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾ do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- b) uvedením zkapalněného ropného plynu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- c) dodáním zemního plynu nebo bioplynu pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikl nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾,
- d) prodejem vodíku pro dopravní účely na daňovém území České republiky, pokud mu tím vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň z minerálních olejů podle jiného právního předpisu³⁷⁾, nebo

e) dodáním elektřiny pro dopravní účely na daňovém území České republiky z veřejné dobíjecí stanice zapsané v evidenci čerpacích a dobíjecích stanic podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵), pokud je množství elektrické energie na vstupu do dobíjecí stanice měřeno stanoveným měřidlem podle jiného právního předpisu upravujícího metrologii³⁸).

(3) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen podávat každoročně do 30. června elektronicky ministerstvu a celnímu úřadu zprávu o emisích skleníkových plynů z jím dodaných pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely za uplynulý kalendářní rok (dále jen „zpráva o emisích“). Obsahové náležitosti a vzor zprávy o emisích jsou stanoveny prováděcím právním předpisem. Kromě těchto obsahových náležitostí uvede dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který je společníkem podle odstavce 5 nebo podle § 20a odst. 1, ve zprávě o emisích také

- a) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, v jehož prospěch převedl na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1, a výši této úspory,
- b) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, od něhož přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1, a výši této úspory a
- c) identifikační údaje osoby uvedené v § 20a odst. 1, od níž přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem plnění povinnosti podle odstavce 1, a výši této úspory.

(4) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen zajistit ověření informací uvedených ve zprávě o emisích autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. f) a kopii protokolu o ověření přiložit ke zprávě o emisích. Nepředloží-li tuto zprávu včetně ověření ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, má se za to, že nedosáhl žádného snížení emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a v elektřině pro dopravní účely ve

srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, a nesplnil tak povinnost uvedenou v odstavci 1.

(5) Dodavatelé motorového benzínu nebo motorové nafty se mohou sdružit jako společníci za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1. Spolu se zprávou o emisích předloží jednotliví společníci kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství úspory emisí skleníkových plynů v kilogramech, které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém snížení emisí skleníkových plynů v kilogramech za společnost celkem a o množství takto získané úspory emisí skleníkových plynů v kilogramech, které bylo přenecháno ve prospěch jednotlivých dodavatelů motorového benzínu nebo motorové nafty ve společnosti sdružených. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel. Nebude-li v případě sdružení prokázáno splnění podmínek podle § 20a odst. 6 pro příslušnou energii obsaženou v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině, má se za to, že tuto energii zohlednil pro splnění své povinnosti podle odstavce 1 ten dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii do společnosti vložil.

³⁶) Část čtyřicátá pátá § 2 odst. 1 písm. b) a c), § 5 odst. 1 písm. a) a § 5 odst. 3 zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů.

³⁷) § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

³⁸) Vyhláška č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů.“.

Poznámka pod čarou č. 18 se zrušuje.

33. Za § 20 se vkládají nové § 20a a 20b, které včetně poznámky pod čarou č. 39 znějí:

„§ 20a

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty se může sdružit za účelem plnění povinnosti podle § 20 odst. 1 také s osobou, která

- a) uvede čisté biopalivo nebo směsné palivo podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾ do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- b) uvede zkvalifikovaný ropný plyn³⁹⁾ do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely,
- c) dodá zemní plyn nebo bioplyn pro dopravní účely do prostor čerpací stanice na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikne povinnost přiznat a zaplatit daň nebo vznikne nárok na osvobození od této daně podle jiného právního předpisu upravujícího daň z některých plynů³⁶⁾,
- d) prodá vodík pro dopravní účely na daňovém území České republiky, pokud jí tím vznikne povinnost přiznat a zaplatit daň z minerálních olejů podle jiného právního předpisu³⁷⁾, nebo
- e) dodá elektřinu pro dopravní účely na daňovém území České republiky z veřejné dobýjecí stanice zapsané v evidenci čerpacích a dobýjecích stanic podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾, pokud je množství elektrické energie na vstupu do dobýjecí stanice měřeno stanoveným měřidlem podle jiného právního předpisu upravujícího metrologii³⁸⁾.

(2) Jde-li o případ podle odstavce 1, předloží dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty spolu se zprávou o emisích kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat tabulkový přehled o množství úspory emisí skleníkových plynů v kilogramech, které bylo jednotlivými společníky do společnosti vloženo, o dosaženém snížení emisí skleníkových plynů v kilogramech za společnost celkem a o množství takto získané úspory emisí skleníkových plynů v kilogramech, které bylo přenecháno ve prospěch společníka, který je dodavatelem motorového benzínu nebo motorové nafty. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti nebo čestné prohlášení podle odstavce 5 ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel.

(3) Energie obsažená v biopalivech se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud biopaliva

- a) byla na daňovém území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně vyro-

beny nebo na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně dopravena; to neplatí pro dopravu biopaliva, pro které zákon o spotřebních daních¹⁷⁾ tento způsob dopravy nepřipouští, ani pro dopravu obecně denaturovaného lihu, pokud je dopravován za podmínek stanovených zákonem o spotřebních daních¹⁷⁾,

- b) splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem,
- c) byla na daňovém území České republiky spotřebována,
- d) nebyla opakovaně uvedena do volného daňového oběhu a
- e) nebyla dosud zohledněna pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie.

Splnění kritérií udržitelnosti podle písmene b) se prokazuje způsobem uvedeným v § 21. K prokázání skutečnosti, že biopaliva nebyla dosud zohledněna podle písmene e), předkládá dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty celnímu úřadu čestné prohlášení vydané osobou, která je oprávněna vydat doklad o splnění kritérií udržitelnosti podle § 21 odst. 1, 11 nebo 12.

(4) Energie obsažená ve zkvalifikovaných ropných plynech se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud platí podmínky stanovené v odstavci 3 písm. a), c) a d) obdobně. Energie obsažená v zemním plynu, vodíku nebo elektřině se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 zohlední, pouze pokud platí podmínka stanovená v odstavci 3 písm. c) obdobně.

(5) Pro zohlednění energie obsažené ve zkvalifikovaných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty předkládá celnímu úřadu čestné prohlášení vydané osobou podle odstavce 1, s nímž se sdružil za účelem splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1, potvrzující, že příslušná pohonná hmota nebo elektřina nebyla pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20 odst. 1 ani ke splnění obdobné povinnosti na území jiného členského státu Evropské unie dosud zohledněna.

(6) Podmínky pro zohlednění energie podle

odstavců 3 až 5 se vztahují na biopaliva, zkapalněné ropné plyny, zemní plyn, vodík a elektřinu dodané pro dopravní účely dodavatelem motorového benzínu nebo motorové nafty nebo osobou uvedenou v odstavci 1. V případě sdružení podle § 20 odst. 5 prokazuje splnění podmínek pro zohlednění energie podle odstavců 3 až 5 dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii obsaženou v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině do společnosti vložil. V případě sdružení podle § 20a odst. 1 prokazuje splnění podmínek pro zohlednění energie podle odstavců 3 a 4 osoba uvedená v odstavci 1.

(7) Vláda nařízením stanoví základní hodnotu produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty, způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely a obsahové náležitosti a vzor zprávy o emisích.

§ 20b

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost snížení emisí skleníkových plynů podle § 20 odst. 1 plnit i zohledněním snížení emisí z těžby dosaženého v příslušném kalendářním roce v kterékoli zemi, a to až do výše 1 % základní hodnoty produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty.

(2) Snížení emisí z těžby lze zohlednit pouze, pokud byla opatření na snížení emisí z těžby provedena po 1. lednu 2011, množství snížených emisí z těžby bylo ověřeno autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. f) nebo osobou s autorizací či jiným obdobným oprávněním vydaným v souladu s právními předpisy jiného členského státu Evropské unie a nebylo pro účely splnění povinnosti snížení emisí skleníkových plynů dosud v České republice nebo jiném členském státě Evropské unie zohledněno. Podmínky ověření snížení emisí z těžby stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen neprodleně po obdržení dokladu o snížení emisí z těžby kopii dokladu zaslat ministerstvu. Obsahové náležitosti dokladu o snížení emisí z těžby jsou stanoveny prováděcím právním předpisem.

(4) Snížení emisí z těžby lze prokázat rovněž

dokladem vydaným v jiném členském státě Evropské unie v souladu s právními předpisy tohoto členského státu. Ustanovení odstavce 3 věty první se použije obdobně.

(5) Vláda nařízením stanoví podmínky ověření snížení emisí z těžby a obsahové náležitosti dokladu o snížení emisí z těžby.

³⁹⁾ § 45 odst. 1 písm. e) a g) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.“

34. Za § 20b se vkládají nové § 20c až 20e, které včetně nadpisů znějí:

„§ 20c

Povinnost zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty v průběhu kalendářního roku

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty je povinen snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely tak, aby v příslušném období

- a) podle odstavce 2 písm. a) až c) dosáhl, ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, snížení o 3 % v roce 2018 a v roce 2019 a o 5,1 % v roce 2020 a v následujících letech,
- b) podle odstavce 2 písm. d) dosáhl, ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, snížení podle § 20 odst. 1.

Do povinného snížení se nezapočítávají státní hmotné rezervy uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky. Způsob výpočtu emisí skleníkových plynů z pohonných hmot pro dopravní účely a elektřiny pro dopravní účely je stanoven prováděcím právním předpisem.

(2) Pro účely splnění povinnosti snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely v průběhu kalendářního roku je příslušným obdobím

- a) leden až březen,

- b) leden až červen,
- c) leden až září,
- d) leden až prosinec.

(3) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty může povinnost podle odstavce 1 splnit také způsobem uvedeným v § 20 odst. 2 nebo zohledněním snížení emisí z těžby podle § 20b.

(4) Dodavatelé motorového benzínu nebo motorové nafty se mohou sdružit jako společníci za účelem společného plnění povinnosti podle odstavce 1. Spolu s oznámením o emisích předloží jednotliví společníci kopii smlouvy o společnosti. Splnění podmínek pro zohlednění energie podle § 20a odst. 3 až 5 prokazuje dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii obsaženou v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině do společnosti vložil. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel. Nebude-li v případě sdružení prokázáno splnění podmínek podle § 20a odst. 6 pro příslušnou energii obsaženou v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině, má se za to, že tuto energii zohlednil pro splnění své povinnosti podle odstavce 1 ten dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který příslušnou energii do společnosti vložil. Smlouva musí obsahovat také čestné prohlášení podle § 20a odst. 3 a 5.

§ 20d

(1) Dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty se může sdružit za účelem plnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty v průběhu kalendářního roku podle § 20c odst. 1 také s osobou podle § 20a odst. 1 písm. a) až e).

(2) Jde-li o případ podle odstavce 1, předloží dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty spolu s oznámením o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí podle § 20e kopii smlouvy o společnosti. Smlouva musí obsahovat také čestné prohlášení podle § 20a odst. 3 a 5. Nepředloží-li dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty kopii smlouvy o společnosti nebo čestné prohlášení ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem,

nebude vůči němu na obsah smlouvy svědčící v jeho prospěch brán zřetel.

(3) Energie obsažená v biopalivech, zkapalněných ropných plynech, zemním plynu, vodíku nebo elektřině se pro účely splnění povinnosti uvedené v § 20c odst. 1 zohlední, pouze pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 20a odst. 3 až 6. Splnění podmínek pro zohlednění energie podle § 20a odst. 3 a 4 prokazuje osoba uvedená v odstavci 1.

§ 20e

Oznámení o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů z motorového benzínu nebo motorové nafty v průběhu kalendářního roku

(1) Oznámení o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů v průběhu kalendářního roku je dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinen podat celnímu úřadu do 40 dnů po skončení příslušného období.

(2) Oznámení podle odstavce 1 se podává elektronicky ve formátu a struktuře zveřejněné Generálním ředitelstvím cel na jeho internetových stránkách.

(3) V oznámení podle odstavce 1 je dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty povinen uvést údaje týkající se plnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí skleníkových plynů v průběhu kalendářního roku. Kromě těchto obsahových náležitostí uvede dodavatel motorového benzínu nebo motorové nafty, který je společníkem podle § 20c odst. 4 nebo podle § 20d odst. 1, ve zprávě o emisích také

- a) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, v jehož prospěch převedl na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle § 20c odst. 1, a výši této úspory,
- b) identifikační údaje dodavatele motorového benzínu nebo motorové nafty, od něhož přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za účelem společného plnění povinnosti podle § 20c odst. 1, a výši této úspory a
- c) identifikační údaje osoby uvedené v § 20d odst. 1, od níž přijal na základě smlouvy o společnosti úsporu emisí skleníkových plynů za

účelem plnění povinnosti podle § 20c odst. 1, a výši této úspory.“

35. V § 21 odst. 1 písm. a), § 21 odst. 5, 9 a 11, § 32 odst. 2 a v § 34 odst. 3 úvodní části ustanovení se text „písm. g)“ nahrazuje textem „písm. f)“.

36. V § 23 odst. 1 písm. h) se slova „jednou za dva kalendářní roky“ nahrazují slovy „pravidelně nejméně jednou za tři roky“ a na konci textu se doplňují slova „nebo zprávu o pravidelné kontrole podle zákona o hospodaření energií³³⁾, nepřipojí k dokladu o provedení kontroly vyjádření výrobce nebo neprokáže, že o toto vyjádření požádal“.

37. V § 25 odst. 1 písm. o) se slova „jednou za dva kalendářní roky“ nahrazují slovy „pravidelně nejméně jednou za tři roky“ a na konci textu se doplňují slova „nebo zprávu o pravidelné kontrole podle zákona o hospodaření energií³³⁾, nepřipojí k dokladu o provedení kontroly vyjádření výrobce nebo neprokáže, že o toto vyjádření požádal“.

38. V § 25 odst. 1 písm. p) se slovo „nebo“ zrušuje.

39. V § 25 odst. 1 písm. q) se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena r) a s), která znějí:

„r) jako odborně způsobilá osoba v rozporu s § 16 odst. 9 neohlásí ve stanovené lhůtě ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností údaje v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem, nebo

s) jako výrobce spalovacího stacionárního zdroje v rozporu s § 17a odst. 4 nevloží ve stanovené lhůtě požadované údaje do databáze odborně způsobilých osob.“

40. V § 25 odst. 6 písm. e) se číslo „7“ nahrazuje číslem „8“.

41. V § 25 odst. 6 písm. f) se číslo „10“ nahrazuje číslem „11“.

42. V § 25 odst. 6 písm. h) se číslo „4“ nahrazuje číslem „3“ a číslo „5“ se nahrazuje číslem „4“.

43. V § 25 odst. 6 se na konci textu písmene h) doplňují slova „ , nebo nepodá oznámení o splnění povinnosti zajistit minimální snížení emisí v průběhu kalendářního roku podle § 20e odst. 1“.

44. V § 25 odst. 7 písm. a) se slova „ , podle odstavce 3 písm. b) nebo podle odstavce 6 písm. g)“ nahrazují slovy „nebo podle odstavce 3 písm. b)“.

45. V § 25 odst. 7 písm. c) se slova „nebo p)“ nahrazují slovy „ , p), r) nebo s)“.

46. V § 25 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Za přešupek právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby podle odstavce 6 písm. g) lze uložit pokutu za nesnížení emisí skleníkových plynů, jejíž výše se stanoví jako součin množství emisí skleníkových plynů v kilogramech, o které nebylo dosaženo požadovaného snížení emisí podle § 20 odst. 1, a částky 10 Kč.“

47. V § 27 odst. 4 větě druhé se odkaz na poznámku pod čarou č. 33 nahrazuje odkazem na poznámku pod čarou č. 34.

Poznámka pod čarou č. 33 s textem „Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009.“ se označuje jako poznámka pod čarou č. 34.

48. V § 30 odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ , včetně emisních inventur a emisních projekcí a informací o metodice výpočtu emisní inventury a projekce“.

49. V § 32 odst. 1 písm. f) a v § 32 odst. 7 úvodní části ustanovení se číslo „5“ nahrazuje číslem „4“ a za text „§ 20 odst. 4“ se vkládají slova „ , ověřování snížení emisí z těžby podle § 20b odst. 2“.

50. V § 32 odst. 7 písmeno a) zní:

„a) seznam fyzických osob, které jsou k žadateli v pracovním nebo obdobném poměru a budou pro žadatele provádět ověřování, a doklad o splnění jejich kvalifikačních předpokladů, kterými jsou vysokoškolské vzdělání a nejméně 1 rok praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace nebo střední vzdělání s maturitní zkouškou a nejméně 3 roky praxe v oblasti, která souvisí s předmětem požadované autorizace,“.

51. V § 32 odst. 7 písm. b) se číslo „5“ nahrazuje číslem „4“ a za text „§ 20 odst. 4“ se vkládají slova „ , pro ověřování emisí skleníkových plynů“.

52. V § 32 se na konci odstavce 7 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena f) a g), která znějí:

„f) popis pracovních postupů, metod a zásad pro ověřování snížení emisí z těžby podle § 20b odst. 2 a

g) seznam zemí, ve kterých je žadatel schopen provádět ověřování snížení emisí z těžby.“.

53. V § 34 odst. 2 písm. d) se číslo „5“ nahrazuje číslem „4“.

54. V § 34 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) nejméně jednou ročně zkontrolovat, zda osoby, kterým vydala certifikát, nadále splňují požadavky pro jeho udělení; v případě, že držitelem certifikátu je

1. prodejce nebo dovozce biomasy určené k výrobě biopaliva, které má nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy,

2. výrobce, dovozce nebo prodejce kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliva z použitého kuchyňského oleje nebo z vedlejších živočišných produktů kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o vedlejších produktech živočišného původu³⁵⁾ nebo biopaliva, které má nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy, nebo

3. výrobce, dovozce nebo prodejce biopaliva vyrobeného z použitého kuchyňského oleje nebo z vedlejších živočišných produktů kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o vedlejších produktech živočišného původu³⁵⁾ nebo biopaliva, které má nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy,

provádí se kontrola nejméně jednou za kalendářní pololetí.“.

55. V § 34 odst. 3 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ ; v případě, že držitelem certifikátu je dovozce nebo prodejce biomasy určené k výrobě biopaliva, které má nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy, provádí se ověření u nejméně 5 % pěstitelů biomasy, od nichž kontrolovaný prodejce nebo dovozce v uplynulém roce biomasu odebral“.

56. V § 34 odst. 3 písmeno c) zní:

„c) v rámci kontroly podle písmene a) prováděné u výrobce, dovozce nebo prodejce kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě

biopaliv nebo u výrobce, dovozce nebo prodejce biopaliv, který odebíral biomasu přímo od pěstitele, ověřit plnění kritérií udržitelnosti stanovených prováděcím právním předpisem u nejméně 3 % pěstitelů biomasy, od nichž biomasu přímo odebral; v případě, že držitelem certifikátu je

1. výrobce, dovozce nebo prodejce kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliva z použitého kuchyňského oleje nebo z vedlejších živočišných produktů kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o vedlejších produktech živočišného původu³⁵⁾ nebo biopaliva, které má nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy, nebo

2. výrobce, dovozce nebo prodejce biopaliva z použitého kuchyňského oleje nebo z vedlejších živočišných produktů kategorie 1 nebo 2 podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o vedlejších produktech živočišného původu³⁵⁾ nebo biopaliva, které má nízký dopad v souvislosti s nepřímou změnou ve využívání půdy,

provádí se ověření u nejméně 5 % dodavatelů surovin, od nichž kontrolovaný výrobce, dovozce nebo prodejce v uplynulém roce surovinu odebral.“.

57. V § 34 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje slovem „a“ a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) neprodleně po vystavení každého dokladu o snížení emisí z těžby zaslat kopii dokladu ministerstvu.“.

58. V příloze č. 5 písm. c) se za první odrážku vkládá nová odrážka, která zní:

„- rámcový časový plán provádění nově navrhovaných opatření.“.

59. V příloze č. 10 části II bodu 1 se ve druhém řádku tabulky k číslu „1200“ vkládá odkaz na poznámku č. 2 pod tabulkou.

60. V příloze č. 10 části II bodu 1 se za poznámku pod tabulkou č. 1 vkládá nová poznámka pod tabulkou č. 2, která zní:

„2) Pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti platí mezní hodnota emisí 1 500 mg.m⁻³.“.

Dosavadní poznámky pod tabulkou č. 2 a 3 se označují jako poznámky pod tabulkou č. 3 a 4, a to včetně odkazů na tyto poznámky v tabulce.

61. V příloze č. 11 se v poznámce pod tabulkou č. 1 část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

62. V příloze č. 11 se poznámka pod tabulkou č. 3 zrušuje, a to včetně odkazu na tuto poznámku v tabulce.

63. Doplnuje se příloha č. 12, která zní:

„Příloha č. 12 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Požadavky na obsah národního programu snižování emisí České republiky

Národní program snižování emisí obsahuje:

- a) analýzu úrovně znečištění a znečišťování, posouzení vlivu zdrojů emisí umístěných na území České republiky na kvalitu ovzduší v okolních státech, vyhodnocení plnění legislativních požadavků v oblasti kvality ovzduší a snižování emisí a možného vývoje emisí v případě, že nedojde v již přijatých nástrojích a opatřeních k další změně,
- b) scénáře vývoje úrovně znečištění a znečišťování, a to ve variantách se stávajícími a dodatečnými opatřeními,
- c) cíle v oblasti snižování úrovně znečištění a znečišťování, a to
 1. národní závazky ke snížení antropogenních emisí oxidu siřičitého, oxidů dusíku, amoniaku, částic PM_{2,5} a nemethanových těkavých organických látek platné od roku 2020 do roku 2029, národní závazky ke snížení těchto emisí od roku 2030 a indikativní cíl k roku 2025 (případně také zdůvodnění nemožnosti dosáhnout indikativního cíle); národní závazek ke snížení emisí je vždy vyjádřen jako procentní podíl celkového množství emisí výchozího roku; za výchozí rok se považuje rok 2005; v případě využití flexibility podle článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES, také zhodnocení důsledků využití této flexibility pro životní prostředí,
 2. směrné cílové hodnoty pro omezení acidifikace a zatížení troposférickým ozonem,
 3. národní cíl snížení expozice pro částice PM_{2,5},
- d) opatření ke snižování úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoveny imisní limity a úrovně znečišťování, a předpokládaný přínos těchto opatření, zejména emisní stropy pro skupiny stacionárních zdrojů a skupiny mobilních zdrojů, zvažovaná opatření k dosažení národních závazků ke snížení emisí včetně vyhodnocení jejich přínosu, přičemž u opatření ke snížení emisí PM_{2,5} budou prioritně snižovány emise černého uhlíku,
- e) způsob zajištění souladu s jinými sektorovými politikami a strategiemi,
- f) lhůty pro dosažení hodnot uvedených v písmenu c) a harmonogram pro realizaci opatření uvedených v písmenu d),
- g) orgány odpovědné za realizaci jednotlivých opatření národního programu,
- h) vymezení monitoringu účinků znečištění ovzduší,
- i) indikátory pro hodnocení plnění národního programu zohledňující vliv na zdraví a kvalitu ovzduší,
- j) v případě aktualizace programu zhodnocení míry dosažení cílů programu a jakékoli významné změny v rámci politiky, hodnocení, programu či harmonogramu pro jeho realizaci.“

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Programy zlepšování kvality ovzduší vydané

podle § 9 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývají platnosti dnem vyhlášení programů zlepšování kvality ovzduší podle § 9 odst. 1 zákona

č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

2. Výrobce spalovacího stacionárního zdroje, který určil oprávněnou osobu podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném do 1. ledna 2020, je povinen dálkovým přístupem vložit údaje o této odborně způsobilé osobě do 31. ledna 2020.

3. Pro splnění povinnosti zajistit minimální množství biopaliva podle § 19 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a povinnosti snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě pro dopravní účely a elektřině pro dopravní účely podle § 20 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, za období kalendářního roku 2018, jakož i pro práva a povinnosti s tím související, se použije zákon č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Osoba, které byla vydána autorizace podle § 32 odst. 1 písm. f) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, může vykonávat činnost spočívající v ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 4 a certifikaci systému kvality podle prováděcího právního před-

pisu u osob podle § 21 odst. 1 až 3 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Osoba, které byla vydána autorizace podle § 32 odst. 1 písm. f) zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, může vykonávat činnost spočívající v ověřování snížení emisí z těžby podle § 20b odst. 2 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pouze pokud požádá o změnu rozhodnutí o autorizaci.

6. Národní program snižování emisí podle § 8 zákona č. 201/2012 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zpracuje Ministerstvo životního prostředí do 31. ledna 2019.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 34 a 43, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2019, a ustanovení čl. I bodů 13, 21, 38, 39 a 45, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2020.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

173**ZÁKON**

ze dne 19. července 2018,
kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu,
ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

„§ 141

ČÁST PRVNÍ**Změna zákona o Ústavním soudu****Čl. I**

Zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb., zákona č. 236/1995 Sb., zákona č. 77/1998 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 48/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 114/2003 Sb., zákona č. 83/2004 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., zákona č. 234/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 275/2012 Sb., zákona č. 404/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb. a zákona č. 90/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 4 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

2. V § 133 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 9 zní:

„(2) Kárné řízení se zavede také proti soudci, který se dopustí přestupku a požádá orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení. Kárné řízení se zahájí postupem podle § 134 odst. 1 a 2 na základě předání věci příslušným orgánem podle zvláštního právního předpisu⁹⁾).

⁹⁾ § 64 odst. 1 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.“

3. § 141 včetně poznámky pod čarou č. 10 zní:

(1) Kárný senát o kárném provinění podle § 133 odst. 1 rozhodne tak, že jednání uvedené v usnesení o zahájení kárného řízení soudci vytkne, anebo kárné řízení zastaví, nebylo-li kárné provinění prokázáno.

(2) Za přestupek podle § 133 odst. 2 lze soudci uložit sankci, kterou za přestupek stanoví zvláštní právní předpis¹⁰⁾.

¹⁰⁾ Například zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.“

4. V § 144 odst. 1 se za slova „v kárném řízení“ vkládají slova „o kárném provinění podle § 133 odst. 1“.

ČÁST DRUHÁ**Změna zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich****Čl. II**

Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, se mění takto:

1. V § 4 odst. 3 se slova „poslancem nebo senátorem“ nahrazují slovy „poslancem, senátorem nebo soudcem Ústavního soudu“.

2. V § 4 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Podle tohoto zákona se dále projednávají přestupky, kterých se dopustili soudci Ústavního soudu, pokud nepožádají orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení podle jiného zákona.“.

3. V § 76 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „ , anebo soudcem Ústavního soudu, který požádal orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení podle jiného zákona“.

4. V § 86 odst. 1 se na konci textu písmene e)

doplňují slova „ , anebo soudcem Ústavního soudu, který požádal orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v kárném řízení podle jiného zákona“.

ČÁST TŘETÍ PŘECHODNÉ USTANOVENÍ

Čl. III

Jednání, které má znaky přestupku, jehož se do-

pustil soudce Ústavního soudu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se projedná podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST ČTVRTÁ ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem čtvrtého měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

174**ZÁKON**

ze dne 19. července 2018,

**kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů,
ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

V § 17b odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 267/2014 Sb. a zákona č. 148/2016 Sb., se na konci textu písmena a) doplňuje text
„ , pokud

1. žádný poplatník daně z příjmů právnických osob s výjimkou Světové banky, Mezinárodního měnového fondu, Evropské investiční banky, jiné mezinárodní finanční organizace, státu, centrální banky nebo právnické osoby jimi ovládané nemá podíl na základním kapitálu tohoto investičního fondu 10 % nebo více; podíly spojených osob, které jsou poplatníky daně z příjmů právnických osob, se pro tyto účely splnění této podmínky považují za podíly jednoho poplatníka; tato podmínka se považuje za splněnou i v případě, kdy je překročena povolená výše podílu na základním kapitálu po dobu kratší než polovina zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, nebo po

dobu kratší než 6 měsíců, je-li zdaňovací období delší než 12 měsíců, a

2. neprovozuje živnostenské podnikání za podmínek stanovených živnostenským zákonem¹³⁹⁾,

¹³⁹⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů.“.

Čl. II**Přechodné ustanovení**

Pro daňové povinnosti u daní z příjmů za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a za zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III**Účinnost**

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2019.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

175**ZÁKON**

ze dne 18. července 2018,
kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení),
ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

slovo „a“ nahrazuje čárkou a na konci textu se doplňují slova „a Třinec“.

Čl. I

V § 4 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 313/2002 Sb., zákona č. 234/2006 Sb. a zákona č. 72/2012 Sb., se

Čl. II**Účinnost**

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

176**ZÁKON**

ze dne 18. července 2018,
kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb., správní řád,
ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 225/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 14 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovní-právním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku.“

Dosavadní odstavce 2 až 7 se označují jako odstavce 3 až 8.

2. V § 14 odst. 8 se číslo „4“ nahrazuje číslem „5“.

3. V § 134 odst. 4 se text „§ 14 odst. 2“ nahrazuje textem „§ 14 odst. 3“ a text „§ 14 odst. 4“ se nahrazuje textem „§ 14 odst. 5“.

Čl. II**Přechodná ustanovení**

1. Zahájená řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 500/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Bylo-li řízení pravomocně skončeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se při přezkumném řízení nebo novém řízení podle tohoto zákona.

Čl. III**Účinnost**

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

177**ZÁKON**

ze dne 18. července 2018,

kterým se mění zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 311/2013 Sb., o převodu vlastnického práva k jednotkám a skupinovým rodinným domům některých bytových družstev a o změně některých zákonů, se mění takto:

1. V § 24 odstavec 3 zní:

„(3) Ke schválení stanov společenství se vyžaduje souhlas většiny hlasů přítomných vlastníků jednotek. Shromáždění je způsobilé se usnášet za přítomnosti vlastníků jednotek, kteří mají většinu všech hlasů; ustanovení § 1200 odst. 1 věty druhé občanského zákoníku se nepoužije.“

2. V § 24 odst. 5 větě druhé se slovo „čtvrtinu“ nahrazuje slovem „polovinu“.

Čl. II**Přechodná ustanovení**

1. Ustanovení § 24 zákona č. 311/2013 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i tehdy, pokud bytové družstvo uvedené v § 24 odst. 1 a 2 zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zá-

kon o vlastnictví bytů), které bylo původním vlastníkem budovy, nebo bytové družstvo, které je jeho právním nástupcem, plnilo povinnosti správce podle § 9 zákona č. 72/1994 Sb., ve znění účinném do 30. června 2000, a jeho spoluvlastnický podíl na společných částech domu se snížil přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, na méně než jednu polovinu. Správce svolá shromáždění vlastníků jednotek k založení společenství vlastníků jednotek nejpozději do 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Pokud správce uvedený v § 24 odst. 1 zákona č. 311/2013 Sb. splácí úvěr na opravy, rekonstrukce nebo modernizace společných částí domu z úvěrové smlouvy uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nepoužije se § 24 odst. 2 zákona č. 311/2013 Sb., do doby splacení úvěru, nejpozději však do doby, než se spoluvlastnický podíl družstva na společných částech domu sníží na méně než jednu čtvrtinu. Ustanovení § 24 odst. 5 zákona č. 311/2013 Sb. se použije přiměřeně.

Čl. III**Účinnost**

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem prvního kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

178

ZÁKON

ze dne 19. července 2018,

kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb.,

o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o mezinárodní justiční spolupráci
ve věcech trestních

Čl. I

Zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění zákona č. 77/2015 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 55/2017 Sb. a zákona č. 57/2017 Sb., se mění takto:

1. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se doplňuje věta „Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.“.

2. V § 48 odst. 3 se číslo „6“ nahrazuje číslem „7“.

3. V § 48 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Je-li v cizím státu vedeno přípravné řízení, které souvisí s trestním řízením vedeným v České republice, v němž je činný státní zástupce vrchního státního zastupitelství, může žádost cizozemského orgánu o právní pomoc vyřídit s předchozím souhlasem Nejvyššího státního zastupitelství vrchní státního zastupitelství. Tím není dotčena zvláštní příslušnost k některým úkonům právní pomoci podle dílu 3.“.

Dosavadní odstavce 6 až 8 se označují jako odstavce 7 až 9.

4. V § 48 odst. 9 se slovo „krajské“ zrušuje.

5. V části páté v nadpisu hlavy III se slova „HODNOTY NEBO DŮKAZNÍHO PROSTŘEDKU“ nahrazují slovem „VĚCI“.

6. V § 226 odstavec 1 zní:

„(1) Ustanovení této hlavy se užijí na věc, která je nástrojem trestné činnosti, nebo na věc, která je výnosem z trestné činnosti, anebo na věc, která je náhradní hodnotou, má-li být zajištěna v jiném členském státu na základě příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem nebo má-li být zajištěna v České republice na základě příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu v trestním řízení pro účely propadnutí nebo zabránění.“.

7. Na konci nadpisu § 227, nadpisu § 229, nadpisu § 230, nadpisu § 231, nadpisu § 233, nadpisu § 235 a nadpisu § 236 se doplňuje slovo „věci“.

8. V § 227 úvodní části ustanovení, § 227 písm. a), § 229 odst. 1, § 230, § 231 odst. 1, § 232 odst. 2 a 3, § 233 odst. 3, § 233 odst. 4 úvodní části ustanovení, § 233 odst. 4 písm. a), c) a d), § 233 odst. 5 až 7, § 235 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 236 odst. 3, § 237 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 237 odst. 1 písm. a) a v § 238 odst. 1 se za slovo „zajištění“ vkládá slovo „věci“.

9. V § 227 písm. a) se slova „příkaz k odněti věci nebo“ zrušují a slova „byly-li vydány“ se nahrazují slovy „bylo-li vydáno“.

10. V § 227 písm. b) se slova „nebo jiné hodnoty uvedené v § 226 odst. 1 písm. a) a b) (dále jen „hodnota“) nebo důkazního prostředku“ nahrazují slovy „uvedené v § 226 odst. 1“.

11. V § 228 odst. 1 se slova „hodnoty nebo důkazního prostředku“ nahrazují slovem „věci“.

12. V části páté hlavě III v nadpisu dílu 2 a v nadpisu dílu 3 se slova „hodnoty nebo důkazního prostředku“ nahrazují slovem „věci“.

13. V § 229 odst. 1 se slova „hodnotu nebo důkazní prostředek“ nahrazují slovem „věc“.

14. V § 229 se odstavce 2 a 3 zrušují.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 2 a 3.

15. V § 229 odst. 2 se slova „V případě zajištění hodnoty obsahuje osvědčení“ nahrazují slovy „Osvědčení připojené k příkazu k zajištění věci obsahuje“ a slovo „hodnota“ se nahrazuje slovem „věc“.

16. V § 229 odst. 3 a v § 236 odst. 1 se slovo „hodnoty“ nahrazuje slovem „věci“.

17. V § 231 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

18. V § 232 odst. 1 se za slova „příkazu k zajištění“ vkládá slovo „věci“, slovo „přiměřeně“ se nahrazuje slovem „obdobně“ a slova „a 7“ se nahrazují slovy „až 8“.

19. V § 233 odst. 1 se za slova „k zajištění“ vkládá slovo „věci“, slova „4 nebo 6“ se nahrazují slovy „3 nebo 5“ a slova „hodnota nebo důkazní prostředek, které jsou předmětem zajištění, se ztratily, byly zničeny nebo je není možné nalézt na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se měly“ se nahrazují slovy „věc, která je předmětem zajištění, se ztratila, byla zničena nebo ji nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se měla“.

20. V § 233 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 9 se označují jako odstavce 2 až 8.

21. V § 233 odst. 3 písm. e) se slovo „hodnota“ nahrazuje slovem „věc“.

22. V § 233 odst. 7 a v § 236 odst. 1 se za slova „k zajištění“ vkládá slovo „věci“.

23. V § 233 se odstavec 8 zrušuje.

24. V § 235 odst. 1 písm. b) se slova „hodnota nebo důkazní prostředek uvedené v takovém příkazu již byly zajištěny“ nahrazují slovy „věc uvedená v takovém příkazu již byla zajištěna“.

25. V § 235 odst. 3 se slova „hodnotu nebo důkazní prostředek uvedené“ nahrazují slovy „věc uvedenou“ a za slova „k zajištění“ se vkládá slovo „věci“.

26. V § 236 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

27. V části páté se doplňuje hlava XI, která včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 44 až 50 zní:

„HLAVA XI

EVROPSKÝ VYŠETŘOVACÍ PŘÍKAZ

Díl 1

Společná ustanovení

§ 357

Působnost

(1) Ustanovení této hlavy se užívají ve vztahu k jiným členským státům na opatření důkazu na základě evropského vyšetřovacího příkazu.

(2) Ustanovení této hlavy se neužívají na

- a) opatření důkazu v rámci společného vyšetřovacího týmu zřízeného s jiným členským státem, s výjimkou případu, kdy je opatrován důkaz z jiného členského státu, který se společného vyšetřovacího týmu neúčastní,
- b) právní pomoc spočívající v doručení písemnosti a
- c) zajištění věci pro jiné než důkazní účely.

(3) Podle této hlavy se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazný právní předpis Evropské unie upravující evropský vyšetřovací příkaz⁴⁴).

§ 358

Evropský vyšetřovací příkaz

Evropským vyšetřovacím příkazem se rozumí příkaz

- a) vydaný justičním orgánem za účelem provedení úkonu právní pomoci s cílem opatřit důkaz na území jiného členského státu, nebo
- b) vydaný justičním orgánem jiného členského státu nebo jiným než justičním orgánem jiného členského státu, který má v tomto členském státu pravomoc opatrovat důkazy, pokud jím vydaný příkaz potvrdil justiční orgán tohoto členského státu, za účelem provedení úkonu právní pomoci s cílem opatřit důkaz na území České republiky.

§ 359

Součinnost

(1) Justiční orgán při postupu podle této hlavy spolupracuje s orgánem jiného členského státu, zejména si s ním vyměňuje všechny potřebné informace.

(2) Ministerstvo na žádost soudu a Nejvyšší státní zastupitelství na žádost státního zástupce poskytne součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu jiného členského státu, kterému má být zaslán evropský vyšetřovací příkaz, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem tohoto členského státu pro jeho uznání a výkon. Stejnou součinnost poskytne ministerstvo nebo Nejvyšší státní zastupitelství na žádost orgánu jiného členského státu při zjištění potřebných informací, pokud jde o příslušné orgány České republiky nebo ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky.

(3) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu evropských vyšetřovacích příkazů zasláných do jiných členských států k uznání a výkonu a o výsledku těchto řízení v jiných členských státech, jakož i obdobné informace ohledně evropských vyšetřovacích příkazů zasláných jinými členskými státy do České republiky.

Díl 2

Výkon evropského vyšetřovacího příkazu
v České republice

§ 360

Příslušnost

(1) Pro stanovení příslušnosti k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 se ustanovení § 48 odst. 5 věta první a odst. 6 až 9 použijí obdobně, není-li v této hlavě stanoveno jinak.

(2) Byl-li evropský vyšetřovací příkaz zaslán orgánu, který není k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 příslušný, postoupí jej neprodleně příslušnému justičnímu orgánu. Nepříslušný orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři stanoveném právním před-

pisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵⁾ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal, a vyrozumí jej o postoupení evropského vyšetřovacího příkazu příslušnému justičnímu orgánu.

(3) Justiční orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵⁾ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal.

§ 361

Vrácení evropského vyšetřovacího příkazu

Justiční orgán vrátí evropský vyšetřovací příkaz orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal, spolu s uvedením důvodu takového postupu, jestliže tento příkaz nebyl vydán

- a) orgánem jiného členského státu uvedeným v § 358 písm. b),
- b) za účelem provedení úkonu právní pomoci s cílem opatřit důkaz na území České republiky, nebo
- c) v trestním řízení anebo v řízení o jiném deliktu za předpokladu, že se v jiném členském státě lze domáhat projednání věci před soudem v trestním řízení.

§ 362

**Překážky výkonu evropského
vyšetřovacího příkazu**

(1) Pokud má justiční orgán důvodně za to, že vydání evropského vyšetřovacího příkazu není nezbytné pro dosažení sledovaného cíle, neodpovídá závažnosti činu, v souvislosti s nímž je příkaz vydán, nebo má pochybnosti o tom, zda úkon právní pomoci, který má být na jeho základě proveden, by bylo možné provést za stejných podmínek i podle právního řádu státu, který evropský vyšetřovací příkaz vydal, sdělí tuto skutečnost neprodleně orgánu jiného členského státu a požádá jej o stanovisko. Trvá-li orgán jiného členského státu na správnosti vydání evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán dále postupuje podle ustanovení dílu 1, tohoto dílu a dílu 4.

(2) Justiční orgán neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu o tom, že evropský vyšetřo-

vací příkaz nelze vykonat, pokud má důkaz být opatřen úkonem právní pomoci, který není v právním řádu České republiky upraven, nebo by důkaz takovým úkonem nebylo možné opatřit v trestním řízení vedeném v České republice v obdobném vnitrostátním případě, a zároveň nelze požadovaný důkaz opatřit jiným úkonem právní pomoci, který by nezasahoval do práv dotčené osoby ve větší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu. Ustanovení věty první se nepoužije, pokud byl evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem

- a) poskytnutí důkazu, který má justiční orgán již k dispozici, pokud jej lze podle práva České republiky pro účely jiného řízení poskytnout,
- b) získání údajů z evidencí a informačních systémů policejních orgánů nebo justičních orgánů, do kterých má justiční orgán přímý přístup,
- c) provedení výslechu osoby,
- d) zjištění totožnosti účastníka provozu elektronických komunikací k určitému telefonnímu číslu nebo adrese IP,
- e) opatření znaleckého posudku, pro jehož vypracování se nevyžaduje povinná součinnost osoby, vůči které směřuje, nebo
- f) získání informací podle § 8 odst. 1 trestního řádu, které nezasahují do soukromí osoby.

(3) Nepovažuje-li justiční orgán evropský vyšetřovací příkaz zasláný jiným členským státem z důvodu jeho neúplnosti nebo zjevné nesprávnosti za dostatečný podklad pro posouzení, zda jsou splněny podmínky pro jeho výkon, nebo není-li přeložen do českého jazyka nebo do jazyka, ve kterém jej Česká republika podle svého prohlášení přijímá⁴⁶⁾, požádá orgán tohoto členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal nezbytné dodatkové informace nebo překlad evropského vyšetřovacího příkazu do příslušného jazyka. Nezašle-li orgán jiného členského státu dodatkové informace nebo překlad ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, justiční orgán jej neprodleně vyrozumí o tom, že evropský vyšetřovací příkaz nelze vykonat. Na tyto následky musí být orgán jiného členského státu upozorněn.

(4) Brání-li výkonu evropského vyšetřovacího příkazu důvod, který není důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán o této skutečnosti vyrozumí orgán jiného člen-

ského státu a požádá jej o vyjádření, zda na výkonu příkazu trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se orgán jiného členského státu ve stanovené lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které tento důvod vyvracejí, justiční orgán jej neprodleně vyrozumí o tom, že evropský vyšetřovací příkaz nelze vykonat.

§ 363

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v členském státu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz, uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky a který spočívá v jednání uvedeném v právním předpisu Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁷⁾, jež orgán jiného členského státu označí v oddílu G bodu 3 formuláře, na kterém se vydává evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾, justiční orgán pro účely posouzení, zda se evropský vyšetřovací příkaz vydaný jiným členským státem vykoná, nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v osvědčení zjevně neodpovídají označenému jednání.

§ 364

Lhůty

Justiční orgán posoudí, zda jsou splněny podmínky pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu, a učiní některý z úkonů podle § 361, 362, § 365 odst. 5 nebo podle § 366 odst. 1 věty první zpravidla ve lhůtě uvedené v tomto příkazu; není-li v příkazu lhůta uvedena, učiní tak neprodleně, zpravidla nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy tento příkaz obdržel. Do těchto lhůt se nezapočítává doba, po kterou jsou od jiného členského státu opatřovány podklady nezbytné pro posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu. Nelze-li tyto lhůty dodržet, justiční orgán o tom neprodleně uvědomí orgán jiného členského státu a uvede důvody prodlení, včetně předpokládané doby takového prodlení.

§ 365

Důvody pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Justiční orgán odmítne vykonat evropský vyšetřovací příkaz, pokud

- a) jeho výkon by byl v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- b) skutek nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedená v § 363; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze výkon evropského vyšetřovacího příkazu odmítnout pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- c) jeho výkonu brání výsada nebo imunita podle zákona nebo mezinárodního práva, pro kterou je osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) byl vydán v jiném než v trestním řízení a v obdobném vnitrostátním případě by v trestním řízení vedeném v České republice nebylo možné úkon právní pomoci v něm uvedený provést,
- e) skutek byl spáchán mimo území členského státu, který evropský vyšetřovací příkaz vydal, byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky a nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky,
- f) jeho výkon by mohl poškodit bezpečnostní zájmy České republiky, ohrozit zdroj informací nebo by mohl ohrozit nebo narušit činnost zpravodajských služeb, nebo
- g) lze mít důvodně za to, že provedení úkonu právní pomoci by bylo neslučitelné s povinnostmi vyplývajícími pro Českou republiku z článku 6 Smlouvy o Evropské unii nebo z Lisiny základních práv Evropské unie.

(2) Důvod pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu uvedený v odstavci 1 písm. b) se neuplatní, pokud je evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem provedení úkonu právní pomoci uvedeného v § 362 odst. 2 písm. a) až e).

(3) Justiční orgán si před odmítnutím výkonu evropského vyšetřovacího příkazu z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. a), c), e), f) nebo g) vždy vyžádá stanovisko orgánu jiného členského státu.

(4) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do

jaké míry je osoba, vůči níž evropský vyšetřovací příkaz směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán České republiky, požádá justiční orgán o to, aby tento orgán dotčenou osobu výsady nebo imunity zbavil. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán cizího státu nebo mezinárodní organizace, justiční orgán požádá orgán jiného členského státu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz, aby podal žádost o zbavení této výsady nebo imunity.

(5) O odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu a jeho důvodech sepíše justiční orgán záznam a neprodleně o těchto skutečnostech informuje orgán jiného členského státu.

§ 366

Výkon evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 361 nebo 362 anebo není-li dán důvod pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán o tom sepíše záznam. Evropský vyšetřovací příkaz je třeba vykonat neprodleně, zpravidla nejpozději do 90 dnů od sepsání tohoto záznamu, pokud není v evropském vyšetřovacím příkazu uvedena kratší lhůta nebo určité datum pro provedení úkonu právní pomoci nebo pokud není dán důvod pro odložení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu. Nelze-li lhůtu pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu dodržet, justiční orgán o tom neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu a uvede důvody prodloužení, včetně předpokládané doby takového prodloužení.

(2) Při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu je třeba se řídit formálními náležitostmi a postupy v něm uvedenými, nejsou-li v rozporu se základními právními zásadami České republiky; nelze-li v daném případě tyto náležitosti nebo postupy dodržet, justiční orgán o tom neprodleně informuje orgán jiného členského státu. Jinak se při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu postupuje podle právního řádu České republiky.

(3) Justiční orgán neprodleně informuje orgán jiného členského státu o tom, že nelze zajistit, aby při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nedošlo k nežádoucímu zpřístupnění informace o tom, že

je prováděn určitý úkon právní pomoci za účelem opatření důkazu.

(4) Pokud justiční orgán při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu zjistí, že by bylo vhodné provést další úkony právní pomoci neuvedené v evropském vyšetřovacím příkazu, neprodleně o tom vyrozumí orgán jiného členského státu. Je-li v návaznosti na toto upozornění zaslán evropský vyšetřovací příkaz vztahující se k dřívějšímu evropskému vyšetřovacímu příkazu (dále jen „doplňkový evropský vyšetřovací příkaz“), justiční orgán při posuzování splnění podmínek pro jeho výkon přezkoumá jen ty podmínky, které je třeba zkoumat výlučně ve vztahu k nově uvedenému úkonu právní pomoci.

(5) Je-li k provedení úkonu právní pomoci na základě evropského vyšetřovacího příkazu podle trestního řádu v přípravném řízení zapotřebí souhlas, povolení nebo příkaz soudce nebo v řízení před soudem soudce soudu vyššího stupně, justiční orgán si neprodleně takový souhlas nebo povolení vyžádá nebo podá návrh na vydání příkazu; v odůvodnění také uvede, jakým způsobem posoudil splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu.

(6) Odmítne-li soudce udělit souhlas nebo povolení nebo vydat příkaz podle odstavce 5 anebo evropský vyšetřovací příkaz nelze z jiného důvodu vykonat, justiční orgán o tom neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu a uvede důvod.

(7) Pokud byl v jiném členském státu evropský vyšetřovací příkaz zrušen nebo jej orgán jiného členského státu vzal zpět anebo provedení úkonu právní pomoci již není z jiného důvodu zapotřebí, justiční orgán od výkonu evropského vyšetřovacího příkazu upustí. S důkazy, které již na základě evropského vyšetřovacího příkazu opatřil, naloží obdobně jako s důkazy opatřenými pro účely trestního řízení, kterých již není k dalšímu řízení třeba.

§ 367

Výkon evropského vyšetřovacího příkazu jiným úkonem právní pomoci

(1) Justiční orgán vykoná evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím jiného úkonu právní pomoci, než který je v něm uveden, pokud

- a) důkaz má být na základě evropského vyšetřovacího příkazu opatřen úkonem právní pomoci,

který není v právním řádu České republiky upraven nebo by jej takovým úkonem nebylo možné opatřit v trestním řízení vedeném v České republice v obdobném vnitrostátním případě, ale lze jej opatřit jiným úkonem právní pomoci, který nezasahuje do práv dotčené osoby ve větší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu, nebo

- b) důkaz lze opatřit jiným úkonem právní pomoci, který zasahuje do práv dotčené osoby v menší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu.

(2) Postup uvedený v odstavci 1 písm. a) se neuplatní vůči úkonům právní pomoci uvedeným v § 362 odst. 2 písm. a) až e).

(3) Před postupem podle odstavce 1 justiční orgán vyrozumí orgán jiného členského státu o tom, že důkaz bude opatřen jiným úkonem právní pomoci, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, a dotáže se jej, zda i za těchto podmínek trvá na výkonu evropského vyšetřovacího příkazu nebo zda jej doplní anebo vezme zpět.

§ 368

Účast orgánů jiného členského státu a dalších osob při úkonech právní pomoci

Požádá-li orgán jiného členského státu o to, aby zástupci orgánu jiného členského státu mohli být přítomni při úkonu právní pomoci prováděném na území České republiky za účelem opatření důkazu, justiční orgán takové žádosti vyhoví, ledaže by to bylo v rozporu se základními právními zásadami České republiky nebo by to mohlo narušit bezpečnostní zájmy České republiky. Zástupci orgánu jiného členského státu, kteří jsou přítomni při takovém úkonu, jsou vázáni právním řádem České republiky, nemají na území České republiky žádné pravomoci a nemohou zde provádět úkony trestního řízení; na kladení otázek se obdobně použije § 51 odst. 3. Na přítomnost jiných osob při úkonu právní pomoci se obdobně použije § 51 odst. 2 a 3.

§ 369

Odložení výkonu

(1) Justiční orgán může odložit výkon evropského vyšetřovacího příkazu, pokud

- a) by jeho výkon mohl narušit trestní řízení vedené v České republice, nebo
- b) důkaz, pro který byl tento příkaz vydán, je potřebný pro účely jiného řízení vedeného v České republice nebo v cizím státu.

(2) Jakmile pomine důvod pro odložení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán jej vykoná.

(3) Justiční orgán neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu o odložení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, včetně důvodu odložení, a jeho předpokládané délce trvání, lze-li ji odhadnout, a o pominutí důvodu odložení.

§ 370

Opravný prostředek

(1) Je-li podle trestního řádu proti nařízení úkonu právní pomoci přípustný opravný prostředek, nelze jím napadnout důvody, pro které byl evropský vyšetřovací příkaz vydán v jiném členském státu.

(2) Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o tom, že proti nařízení úkonu právní pomoci byl podán opravný prostředek, a o výsledku řízení o takovém opravném prostředku.

§ 371

Předání důkazu

(1) Justiční orgán předá orgánu jiného členského státu bez zbytečného odkladu důkaz opatřený na základě evropského vyšetřovacího příkazu. Justiční orgán nebo s jeho předchozím souhlasem policejní orgán neprodleně předá důkaz opatřený úkonem právní pomoci na základě evropského vyšetřovacího příkazu zástupci orgánu jiného členského státu, který se účastnil tohoto úkonu, pokud je takový požadavek uveden v evropském vyšetřovacím příkazu a takový postup není v rozporu s právními předpisy České republiky.

(2) Byl-li úkon právní pomoci vedoucí k opatření důkazu nařízen nebo povolen rozhodnutím, lze důkaz opatřený na jeho základě předat do jiného členského státu až po nabytí právní moci takového rozhodnutí. Před nabytím právní moci může být důkaz předán, jen jsou-li v evropském vyšetřovacím příkazu uvedeny dostatečné důvody, pro které je nezbytné zajistit okamžité předání důkazu, aby nedošlo k zmaření vyšetřování nebo porušení práv

určité osoby; důkaz se však před právní mocí rozhodnutí nepředá, pokud by tím byla způsobena vážná újma na právech dotčené osoby.

(3) Při předání důkazu vydaného nebo odňatého podle trestního řádu justiční orgán požádá o jeho vrácení; nebrání-li tomu práva třetích osob, může se vzdát jeho vrácení do České republiky.

(4) Pokud byl výkon evropského vyšetřovacího příkazu odložen z důvodu uvedeného v § 369 odst. 1 písm. b), justiční orgán může se souhlasem orgánu, který vede řízení, pro které je důkaz zapotřebí, na žádost orgánu jiného členského státu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz, důkaz dočasně předat tomuto orgánu pro účely dokazování na dohodnutou dobu.

§ 372

Regresní nárok vůči jinému členskému státu

(1) Ministerstvo je oprávněno žádat po jiném členském státu úhradu částky, kterou vyplatilo jako náhradu škody určité osobě podle zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem v rozsahu, v jakém byla vzniklá škoda způsobena postupem úředních osob tohoto jiného členského státu při provádění úkonu právní pomoci na území České republiky nebo během jejich přítomnosti při provádění takového úkonu.

(2) Nárok na úhradu vyplacené náhrady škody se uplatňuje formou žádosti k příslušnému orgánu jiného členského státu v souladu s právním řádem a požadavky tohoto státu.

§ 373

Náklady

Náklady spojené s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu nese Česká republika. Pokud justiční orgán považuje tyto náklady za mimořádně vysoké, postupuje se obdobně podle § 55.

Díl 3

Zajištění výkonu evropského vyšetřovacího příkazu v jiném členském státu

§ 374

Vydání evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Je-li třeba provést úkon právní pomoci za

účelem opatření důkazu pro trestní řízení v jiném členském státu, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce vydá evropský vyšetřovací příkaz. To nevylučuje, aby státní zástupce z vlastního podnětu vydal evropský vyšetřovací příkaz i po podání obžaloby, jde-li o opatření důkazu, který potřebuje k zastupování obžaloby v řízení před soudem.

(2) Evropský vyšetřovací příkaz se vydává na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené. Evropský vyšetřovací příkaz musí být přeložen do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, do kterého je zasílán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát podle svého prohlášení přijímá⁴⁶⁾.

(3) Justiční orgán může v evropském vyšetřovacím příkazu zejména

- a) uvést formální náležitosti a postupy, kterými se má orgán jiného členského státu řídit při jeho výkonu, včetně případného požadavku na zajištění přítomnosti obhájce obviněného při úkonu právní pomoci,
- b) požádat, aby se jím uvedený zástupce orgánu České republiky mohl účastnit úkonu právní pomoci na území jiného členského státu, kterým má být důkaz opatřen,
- c) požádat o předání důkazu zástupci orgánu České republiky uvedenému v písmenu b),
- d) stanovit kratší lhůtu pro posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu nebo pro provedení úkonu právní pomoci, pokud je s ohledem na okolnosti případu zapotřebí opatřit požadovaný důkaz urychleně, nebo
- e) uvést, že je zapotřebí úkon právní pomoci, kterým má být důkaz opatřen, provést k určitému datu.

(4) Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat, pokud je jeho vydání nezbytné pro dosažení sledovaného cíle a odpovídá závažnosti skutku, v souvislosti s nímž má být vydán, a pokud by úkon právní pomoci, který má být na jeho základě proveden, bylo možné provést za stejných podmínek i podle práva České republiky.

(5) Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán i na návrh obviněného nebo jeho obhájce; takový návrh se posuzuje obdobně jako návrh obvině-

ného nebo jeho obhájce na opatření důkazu v České republice.

(6) Justiční orgán vydá doplňkový evropský vyšetřovací příkaz⁴⁹⁾, pokud je zapotřebí na území členského státu, do kterého zaslal evropský vyšetřovací příkaz, provést další úkony právní pomoci za účelem opatření důkazu.

§ 375

Zaslání evropského vyšetřovacího příkazu do jiného členského státu

(1) Justiční orgán zašle evropský vyšetřovací příkaz bez zbytečného odkladu po jeho vydání orgánu jiného členského státu. Účastní-li se zástupce orgánu České republiky provádění úkonu právní pomoci za účelem opatření důkazu v jiném členském státu na základě evropského vyšetřovacího příkazu vydaného justičním orgánem, může doplňkový evropský vyšetřovací příkaz předat přímo orgánu jiného členského státu.

(2) Na žádost orgánu jiného členského státu poskytne justiční orgán dodatkové informace a doplnění potřebná pro účely posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu a pro účely provedení úkonu právní pomoci.

§ 376

Odvolání evropského vyšetřovacího příkazu

Justiční orgán může evropský vyšetřovací příkaz zcela nebo zčásti odvolat, pokud

- a) dodatečně shledá, že nejsou splněny podmínky pro jeho vydání uvedené v § 374 odst. 4,
- b) jej orgán jiného členského státu vyrozuměl, že důkaz opatří jiným úkonem právní pomoci, než který byl v evropském vyšetřovacím příkazu uveden,
- c) jej orgán jiného členského státu vyrozuměl, že při výkonu evropského vyšetřovacího příkazu není schopen dodržet formální náležitosti a postupy v něm uvedené,
- d) jej orgán jiného členského státu vyrozuměl, že není schopen dodržet lhůtu stanovenou pro posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu nebo lhůtu nebo datum stanovené pro provedení úkonu právní pomoci, kterým má být důkaz opatřen,
- e) jej orgán jiného členského státu vyrozuměl o od-

- ložení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu,
- f) jej orgán jiného členského státu vyrozuměl, že nemůže zajistit, aby nedošlo k nežádoucímu zpřístupnění informace o tom, že je na jeho území prováděn určitý úkon právní pomoci za účelem opatření důkazu,
- g) trestní řízení, pro které má být důkaz opatřen, bylo odloženo, zastaveno nebo jinak pravomocně skončeno anebo takový důkaz již není z jiných důvodů zapotřebí,
- h) nedojde k dohodě s orgánem jiného členského státu ohledně úhrady nákladů, které orgán jiného členského státu považuje za mimořádně vysoké, nebo
- i) provedení úkonu právní pomoci za účelem opatření důkazu brání jiná překážka.

§ 377

Prodloužení lhůty

(1) Pokud orgán jiného členského státu vyrozumí justiční orgán, že není schopen dodržet lhůtu stanovenou pro posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu, lze ji prodloužit nejdéle o 30 dnů.

(2) Pokud orgán jiného členského státu vyrozumí justiční orgán, že není schopen dodržet lhůtu nebo datum pro provedení úkonu právní pomoci, kterým má být důkaz opatřen, justiční orgán s ním dohodne, kdy bude takový úkon proveden.

§ 378

Převzetí důkazů

(1) Orgán České republiky účastníci se provádění úkonu právní pomoci na území jiného členského státu na základě evropského vyšetřovacího příkazu je oprávněn převzít důkaz opatřený tímto úkonem, pokud je k tomu zmocněn justičním orgánem, který takový příkaz vydal.

(2) Pokud byl justiční orgán vyrozuměn orgánem jiného členského státu, že důkaz opatřený úkonem právní pomoci na základě evropského vyšetřovacího příkazu nelze předat do České republiky, neboť je ho zapotřebí pro účely jiného řízení, justiční orgán může požádat o jeho dočasné předání do České republiky na dohodnutou dobu.

(3) Není-li důkazu, který byl opatřen v jiném členském státu a předán do České republiky, již k dalšímu řízení třeba a orgán jiného členského státu požádal o jeho vrácení, justiční orgán tomuto orgánu důkaz vrátí; jinak při nakládání s důkazem postupuje podle právních předpisů České republiky.

§ 379

Regresní nárok jiného členského státu

(1) Ministerstvo uhradí na žádost jiného členského státu částku, kterou tento stát vyplatil v souladu se svým právním řádem jako náhradu škody určité osobě, a to v rozsahu, v jakém byla vzniklá škoda způsobena nesprávným úředním postupem nebo nezákonným rozhodnutím úředních osob České republiky při jejich pobytu na území jiného členského státu.

(2) V případě, že žádost jiného členského státu neobsahuje potřebné údaje, vyzve ministerstvo příslušný orgán tohoto státu k jejímu doplnění a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Přitom jej vždy upozorní na důsledky nevyhovění této výzvě. Nevyhoví-li orgán jiného členského státu této výzvě ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, ministerstvo žádost odmítne.

§ 380

Náklady

Pokud orgán jiného členského státu vyrozumí justiční orgán o tom, že náklady spojené s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu považuje za mimořádně vysoké, postupuje se obdobně podle § 46.

Díl 4

Zvláštní ustanovení o některých úkonech právní pomoci

§ 381

Dočasné převzetí osoby z jiného členského státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem dočasného převzetí osoby nacházející se v jiném členském státu ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody k provedení úkonu trestního řízení

za účelem opatření důkazu, nemá-li tato osoba v trestním řízení, pro které má být dočasně předána, postavení podezřelého nebo obviněného. V takovém případě uvede, pro které úkony, na jakou dobu a z jakých důvodů je účast osoby nezbytná.

(2) Dočasně převzatá osoba nemůže být zbavena osobní svobody ani proti ní nemůže být vedeno trestní stíhání ani na ní vykonán trest nebo ochranné opatření pro jiný skutek spáchaný před dočasným předáním, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, ledaže tato osoba

- a) opustila území České republiky a dobrovolně se vrátila zpět nebo byla na území České republiky dopravena zákonným způsobem, nebo
- b) zdržuje se na území České republiky po uplynutí 15 dnů po svém propuštění z vazby, ačkoli měla možnost území České republiky opustit.

(3) Vyžaduje-li to orgán jiného členského státu, justiční orgán mu poskytne ujištění, že osoba bude po dobu dočasného převzetí omezena na osobní svobodě, budou proti ní uplatněna požadovaná omezení vyplývající z důvodu vazby na území jiného členského státu a potřebná bezpečnostní opatření a bude zohledněn její zdravotní stav; taková omezení nebo opatření nesmějí být v rozporu s právním řádem České republiky.

(4) Na postup při dočasném převzetí osoby se jinak obdobně použije § 69 odst. 2 až 5.

(5) Náklady spojené s dočasným převzetím osoby a jejím vrácením do jiného členského státu nese Česká republika.

(6) Na žádost o povolení průvozu přes území třetího státu v souvislosti s převzetím osoby, kterou jiný členský stát předává orgánům České republiky na základě evropského vyšetřovacího příkazu, se obdobně použije část třetí hlava V díl 1.

(7) Ustanovení odstavců 2 až 4 a § 382 odst. 1 se přiměřeně užití na dočasné převzetí osoby nacházející se v jiném členském státu ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody na základě evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu k provedení úkonu právní pomoci za účelem opatření důkazu pro trestní řízení vedené v tomto členském státu. Náklady spojené s výkonem evropského vyšetřovacího příkazu nese Česká republika, s výjim-

kou nákladů spojených s dočasným převzetím osoby a jejím vrácením do jiného členského státu.

§ 382

Dočasné předání osoby do jiného členského státu

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu, na jehož základě má být osoba nacházející se ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody na území České republiky, která nemá v trestním řízení vedeném v jiném členském státě, pro které má být dočasně předána, postavení podezřelého nebo obviněného, dočasně předána do jiného členského státu k provedení úkonu trestního řízení za účelem opatření důkazu, je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že tato osoba s dočasným předáním nesouhlasí.

(2) Justiční orgán si od orgánu jiného členského státu vyžádá ujištění, že osoba bude po dobu dočasného předání omezena na osobní svobodě, budou proti ní uplatněna požadovaná omezení vyplývající z důvodu vazby na území České republiky a potřebná bezpečnostní opatření a bude zohledněn její zdravotní stav.

(3) Na postup při dočasném předání osoby se jinak obdobně použije § 70 odst. 2 až 5.

(4) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem dočasného předání osoby nacházející se ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody na území České republiky do jiného členského státu k provedení úkonu právní pomoci za účelem opatření důkazu pro trestní řízení vedené v České republice; odstavec 2, § 70 odst. 2 až 5 a § 381 odst. 6 se použijí přiměřeně. Dočasně předat nelze osobu, která s dočasným předáním nesouhlasí. Náklady spojené s dočasným předáním osoby a jejím vrácením do České republiky nese v tomto případě Česká republika.

§ 383

Výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení a telefonu v jiném členském státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyše-

třovací příkaz také za účelem zajištění provedení výslechu prostřednictvím

- a) videokonferenčního zařízení, jde-li o podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce nacházejícího se na území jiného členského státu, nebo
- b) telefonu, jde-li o svědka nebo znalce nacházejícího se na území jiného členského státu a není-li vhodné nebo možné, aby tato osoba byla vyslechnuta v České republice, nebo prostřednictvím videokonferenčního zařízení v jiném členském státu.

(2) Justiční orgán dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená s výslechem osoby, včetně případných opatření na její ochranu. Pokud jiný členský stát nemá k dispozici vhodné videokonferenční zařízení, justiční orgán s ním může dohodnout, že mu je pro účely provedení výslechu zapůjčí. Je-li při výslechu potřebná přítomnost tlumočnicka, justiční orgán požádá orgán jiného členského státu o jeho zajištění.

(3) Výslech je prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo telefonu justičním orgánem nebo pod jeho vedením podle trestního řádu; současně je třeba přihlídnout k opatřením orgánu jiného členského státu směřujícím k tomu, aby při výslechu nebyly porušovány základní zásady právního řádu dotčeného členského státu. Nemůže-li jim justiční orgán vyhovět a nedohodne-li se o způsobu provádění výslechu, výslech ukončí.

§ 384

Výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení a telefonu v České republice

(1) Jsou-li splněny podmínky pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení výslechu podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce nacházejícího se na území České republiky prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo výslechu svědka anebo znalce nacházejícího se na území České republiky prostřednictvím telefonu, justiční orgán umožní orgánu jiného členského státu provedení takového výslechu.

(2) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu, na jehož základě má být proveden výslech podezřelého, obviněného, svědka

nebo znalce nacházejícího se na území České republiky orgánem jiného členského státu prostřednictvím videokonferenčního zařízení, je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že

- a) má být takto vyslechnut podezřelý nebo obviněný, který s tímto způsobem provedení výslechu nesouhlasí, nebo
- b) provedení výslechu tímto způsobem by v daném případě bylo v rozporu se základními právními zásadami České republiky.

(3) Justiční orgán dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená s výslechem osoby prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo telefonu, včetně případných opatření na její ochranu.

(4) Má-li být vyslechnut podezřelý nebo obviněný, justiční orgán jej k výslechu předvolá tak, aby mu byla poskytnuta přiměřená lhůta k výkonu jeho práv na právní pomoc nebo obhajobu, a spolu s předvoláním k výslechu ho poučí o jeho právech podle práva jiného členského státu.

(5) Justiční orgán je při výslechu přítomen a dbá na to, aby v jeho průběhu nebyly porušeny základní právní zásady České republiky. V případě jejich porušení výslech přeruší a přijme opatření, aby výslech dále probíhal v souladu s těmito zásadami, případně výslech ukončí.

(6) Na výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení nebo telefonu se jinak obdobně použije § 58 odst. 4, 5, 7 a 8.

§ 385

Informace o účtu a transakcích na účtu na území jiného členského státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem zjištění informace o

- a) tom, zda podezřelý nebo obviněný má účet, na kterém jsou evidovány peněžní prostředky nebo investiční nástroje (dále jen „účet“) v bance, pobočce zahraniční banky, spořitelním a úvěrním družstvu nebo finanční instituci ve smyslu jiného právního předpisu upravujícího opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti (dále jen „bankovní a finanční instituce“) nacházející se na území jiného členského státu nebo má dispoziční právo k účtu anebo je jeho

skutečným majitelem, a dalších informací o tomto účtu, nebo

- b) transakcích na účtu podezřelého, obviněného nebo jiné osoby vedeném v bankovní a finanční instituci nacházející se na území jiného členského státu během určitého časového období, včetně informací o účtech, ze kterých nebo na které byly tyto transakce prováděny.

(2) Justiční orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvod, pro který má za to, že informace uvedená v odstavci 1 je důležitá pro trestní řízení, a všechny dostupné informace, které mohou výkon příkazu usnadnit; v případě uvedeném v odstavci 1 písm. a) též důvod, pro který má za to, že účet je veden v bankovní a finanční instituci v jiném členském státu.

§ 386

Informace o účtu a transakcích na účtu na území České republiky

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem zjištění informace o účtu nebo transakcích na takovém účtu vedeném ve finanční instituci ve smyslu jiného právního předpisu upravujícího opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, která se nachází na území České republiky, v rozsahu uvedeném v § 385 odst. 1, je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by takovou informaci nebylo možné vyžádat pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě.

(2) Justiční orgán poskytne orgánu jiného členského státu informace o účtu nebo transakcích na tomto účtu v rozsahu, v jakém jsou tyto informace bankovní a finanční instituci nacházející se na území České republiky známé.

§ 387

Sledování na území jiného členského státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem provedení úkonu právní pomoci na území jiného členského státu, který zahrnuje shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu, zejména za účelem

- a) sledování účtu v bankovní a finanční instituci,

- b) sledování zásilky, nebo

- c) sledování osob a věcí, včetně přeshraničního sledování.

(2) Justiční orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvod, pro který má za to, že úkon právní pomoci uvedený v odstavci 1 je důležitý pro trestní řízení.

(3) Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená s úkonem právní pomoci uvedeným v odstavci 1.

(4) Na stanovení příslušnosti justičního orgánu k vydání evropského vyšetřovacího příkazu za účelem přeshraničního sledování a na postup při provádění přeshraničního sledování a sledování zásilky se obdobně použijí § 62 a § 65 odst. 2 a 3.

§ 388

Sledování na území České republiky

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení úkonu právní pomoci uvedeného v § 387 odst. 1 na území České republiky je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by provedení takového úkonu pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebylo možné v obdobném vnitrostátním případě.

(2) Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená s úkonem právní pomoci uvedeným v § 387 odst. 1 prováděným na území České republiky.

(3) Na stanovení příslušnosti k výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem přeshraničního sledování a sledování zásilky na území České republiky a na postup při provádění přeshraničního sledování a sledování zásilky se obdobně použijí § 63 a 65.

§ 389

Skryté vyšetřování

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem zajištění spolupráce jiného členského státu při skrytém vyšetřování.

(2) Justiční orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvod, pro který má za to, že skryté vyšetřování je důležité pro trestní řízení.

(3) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem zajištění spolupráce České republiky při skrytém vyšetřování je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že

- a) agenta nebo předstíraný převod by nebylo možné povolit pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě, nebo
- b) při použití agenta nebo provádění předstíraného převodu nelze zajistit podmínky požadované jiným členským státem a nebylo s ním dosaženo dohody.

(4) Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu potřebná opatření spojená se skrytým vyšetřováním.

(5) Na stanovení příslušnosti justičního orgánu k vydání evropského vyšetřovacího příkazu za účelem zajištění spolupráce jiného členského státu při skrytém vyšetřování, na stanovení příslušnosti k výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem zajištění spolupráce České republiky při skrytém vyšetřování a na spolupráci s orgánem jiného členského státu při provádění skrytého vyšetřování se obdobně použijí § 59 až 61.

§ 390

Odposlech telekomunikačního provozu s technickou pomocí jiného členského státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem provedení odposlechu telekomunikačního provozu v jiném členském státě, je-li k jeho provedení zapotřebí technické pomoci tohoto státu. Může-li technickou pomoc k provedení odposlechu poskytnout více jiných členských států, justiční orgán evropský vyšetřovací příkaz zašle pouze jednomu z nich, přednostně členskému státu, ve kterém se odposlouchávaná osoba nachází nebo má nacházet.

(2) Justiční orgán v evropském vyšetřovacím příkazu uvede důvod, pro který má za to, že odposlech je důležitý pro trestní řízení, údaje nezbytné ke zjištění totožnosti odposlouchávané osoby, dobu, po kterou má být odposlech prováděn, a potřebné technické údaje.

(3) Orgán České republiky dohodne s orgánem

jiného členského státu, zda má být evropský vyšetřovací příkaz vykonán bezprostředním přenosem telekomunikačního provozu do České republiky nebo odposlechem a záznamem v jiném členském státu. Pokud to vyžadují okolnosti případu, může jej požádat o přepis, dekódování nebo dešifrování záznamu telekomunikačního provozu; náklady s tím spojené nese Česká republika.

§ 391

Odposlech telekomunikačního provozu s technickou pomocí České republiky

(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení odposlechu telekomunikačního provozu v České republice je kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by takový odposlech nebylo možné povolit pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě. Je-li to možné, justiční orgán před odmítnutím výkonu evropského vyšetřovacího příkazu konzultuje s orgánem jiného členského státu, zda je schopen splnit podmínky, které by byly požadovány v obdobném vnitrostátním případě.

(2) Orgán České republiky dohodne s orgánem jiného členského státu, zda má být evropský vyšetřovací příkaz vykonán bezprostředním přenosem telekomunikačního provozu do jiného členského státu nebo odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu v České republice. Požádá-li o to orgán jiného členského státu a je-li to technicky možné, záznam telekomunikačního provozu se na náklady jiného členského státu přepíše, dekóduje nebo dešifruje.

§ 392

Přeshraniční odposlech bez technické pomoci jiného členského státu

(1) Je-li možné z České republiky provádět odposlech telekomunikačního provozu, který byl povoleno podle trestního řádu, na území jiného členského státu bez jeho technické pomoci, státní zástupce a po podání obžaloby soud informuje orgán jiného členského státu o odposlechu bez zbytečného odkladu poté, co se dozví, že se odposlouchávaná osoba v době provádění odposlechu bude nacházet, nachází nebo nacházela na území jiného členského

státu. K podání informace justiční orgán užije formulář stanovený právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁵⁰⁾ přeložený do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, do kterého je zasílán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát podle svého prohlášení přijímá⁴⁶⁾. V tomto případě není zapotřebí vydat pro účely provedení odposlechu evropský vyšetřovací příkaz.

(2) Provádění odposlechu podle odstavce 1 musí být ukončeno, jakmile orgán jiného členského státu oznámí justičnímu orgánu, že s jeho prováděním na svém území nesouhlasí. Pokud to orgán jiného členského státu požaduje, informace získané z přeshraničního odposlechu, s jehož provedením jiný členský stát neudělil souhlas, nemohou být použity pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebo mohou být použity pouze při splnění jím stanovených podmínek.

§ 393

Přeshraniční odposlech bez technické pomoci České republiky

(1) K rozhodování o udělení souhlasu s odposlechem telekomunikačního provozu, který je, byl nebo má být prováděn z jiného členského státu na území České republiky bez její technické pomoci nebo s jeho pokračováním a k souvisejícím úkonům je příslušný Krajský soud v Praze; je-li v jiném členském státu, ve kterém byl povolen odposlech, vedeno přípravné řízení, rozhodne na návrh státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze. Souhlas s provedením odposlechu nebo s jeho pokračováním lze udělit pouze při splnění podmínek uvedených v § 88 trestního řádu.

(2) O rozhodnutí o udělení souhlasu podle odstavce 1 justiční orgán vyrozumí orgán jiného členského státu do 96 hodin od přijetí oznámení o odposlechu. Pokud souhlas s odposlechem nebyl udělen, justiční orgán oznámí zároveň orgánu jiného členského státu, že informace získané z přeshraničního odposlechu nemohou být použity pro účely trestního řízení vedeného v jiném členském státu, případně že mohou být použity pouze při splnění stanovených podmínek; v oznámení uvede důvod, pro který je třeba takové podmínky splnit.

§ 394

Zajištění věci k důkazním účelům v jiném členském státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem zajištění věci, která má sloužit pro důkazní účely a nachází se v jiném členském státu; v příkazu uvede, zda má být taková věc předána do České republiky nebo má zůstat zajištěna v jiném členském státu po dobu uvedenou v příkazu. Při převzetí věci se postupuje podle § 378.

(2) Není-li věc, která byla zajištěna v jiném členském státu na základě evropského vyšetřovacího příkazu, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabránění, justiční orgán o této skutečnosti neprodleně informuje orgán jiného členského státu. Byla-li zajištěná věc předána do České republiky, justiční orgán postupuje podle § 378 odst. 3.

§ 395

Zajištění věci k důkazním účelům v České republice

(1) Justiční orgán neprodleně, zpravidla do 24 hodin od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu vydaného za účelem zajištění věci, která má sloužit pro důkazní účely a nachází se v České republice, posoudí, zda jsou splněny podmínky pro jeho výkon, a informuje o tom orgán jiného členského státu. Požaduje-li orgán jiného členského státu předání takové věci, justiční orgán postupuje podle § 371.

(2) Pokud je to možné, justiční orgán před zrušením nebo omezením zajištění věci konzultuje orgán jiného členského státu. Pokud orgán jiného členského státu vyrozumí justiční orgán, že zajištění věci již není zapotřebí nebo je zapotřebí jen zčásti, zruší nebo vezme zpět evropský vyšetřovací příkaz anebo nereaguje v přiměřené době ani na opakované dotazy, zda důvod zajištění trvá, justiční orgán postupuje podle § 80 až 81b trestního řádu.

⁴⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

⁴⁵⁾ Příloha B směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

- ⁴⁶⁾ Článek 5 odst. 2 a článek 33 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.
- ⁴⁷⁾ Příloha D směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.
- ⁴⁸⁾ Příloha A směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.
- ⁴⁹⁾ Příloha A oddíl D směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.
- ⁵⁰⁾ Příloha C směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.“

Dosavadní § 357 a 358 se označují jako § 396 a 397.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Žádost jiného členského státu o právní pomoc spočívající v provedení úkonu právní pomoci za účelem opatření důkazu na území České republiky přijatá příslušným justičním orgánem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vyřídí postupem podle dosavadních právních předpisů.

2. Příkaz k zajištění důkazního prostředku přijatý příslušným justičním orgánem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vyřídí postupem podle dosavadních právních předpisů.

3. Je-li v návaznosti na příkaz k zajištění důkazního prostředku vydaný justičním orgánem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vydáván evropský vyšetřovací příkaz, justiční orgán uvede v evropském vyšetřovacím příkazu, že je doplňkový k příkazu k zajištění.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního řádu

Čl. III

V § 8 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona

č. 41/2009 Sb., zákona č. 301/2016 Sb. a zákona č. 55/2017 Sb., se doplňuje odstavce 7, který zní:

„(7) Každý je povinen zachovávat mlčenlivost o všem, co se dozvěděl v souvislosti se součinností požadovanou podle odstavců 1 až 3; povinností mlčenlivosti není vázán pro účely řízení před soudem nebo jiným orgánem, a to v rozsahu nezbytném pro ochranu jeho práv nebo pro výkon jeho povinností. O této povinnosti a o následcích spojených s jejím porušením musí být poučen.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem

Čl. IV

V § 3 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 160/2006 Sb., zákona č. 105/2013 Sb. a zákona č. 303/2013 Sb., odstavec 2 zní:

„(2) Pro účely tohoto zákona se za úřední osobu považuje též úřední osoba jiného členského státu Evropské unie, která splňuje podmínky uvedené v § 127 trestního zákoníku, po dobu, po kterou tato osoba působí ve společném vyšetřovacím týmu na území České republiky nebo provádí úkon právní pomoci na území České republiky na základě evropského vyšetřovacího příkazu anebo je přítomna při jeho provádění.“

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o některých přestupcích

Čl. V

V zákoně č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, se za § 5 vkládá nový § 5a, který včetně nadpisu zní:

„§ 5a

Přestupek porušení povinnosti mlčenlivosti v souvislosti s trestním řízením

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba, která poskytuje součinnost orgánům činným v trestním řízení, se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost mlčenlivosti podle § 8 odst. 7 trestního řádu.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení

Čl. VI

Zákon č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „rozhodl“ vkládají slova „trestním příkazem,“.
2. V § 8 odst. 1 větě druhé se za slovo „moci“ vkládají slova „trestního příkazu nebo“.

3. V § 8 odst. 3 větě třetí a větě čtvrté se za slova „připojí kopii pravomocného“ vkládají slova „trestního příkazu nebo“.

4. V § 8 odst. 3 větě čtvrté se za slova „z rozsudku“ vkládají slova „nebo trestního příkazu“.

5. V § 10 odst. 2 větě první se za slova „uvedeném v“ vkládají slova „trestním příkazem nebo“.

6. V § 17 odst. 1 písm. d) se za slova „soud, který vydal“ vkládají slova „trestní příkaz nebo“.

Čl. VII

Přechodné ustanovení

V případě majetkových trestních sankcí, které byly pravomocně uloženy trestním příkazem před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

Čl. VIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, s výjimkou části páté, která nabývá účinnosti dnem 1. října 2018.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

179**ZÁKON**

ze dne 18. července 2018

o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění zápůjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

(1) Česká republika poskytuje státní záruku na zajištění zápůjčky, poskytnuté Českou národní bankou z jejích devizových rezerv Mezinárodnímu měnovému fondu za účelem posílení jeho zdrojů.

(2) Státní záruka podle odstavce 1 se poskytuje na jistinu zápůjčky ve výši 1 500 000 000 EUR a úroky spojené s poskytnutím zápůjčky podle

smlouvy o zápůjčce mezi Českou národní bankou a Mezinárodním měnovým fondem ze dne 13. října 2017, pokud tato zápůjčka nebude splacena ve stanovené lhůtě.

(3) Úplata za poskytnutí státní záruky nebude požadována.

§ 2**Účinnost**

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

180

ZÁKON

ze dne 18. července 2018,

kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

**Změna zákona o činnosti institucí
zaměstnaneckého penzijního pojištění**

Zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění zákona č. 248/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 260/2011 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 336/2014 Sb., zákona č. 205/2015 Sb., zákona č. 304/2016 Sb. a zákona č. 183/2017 Sb., se mění takto:

1. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se na samostatném řádku doplňují slova

„Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/50/EU ze dne 16. dubna 2014 o minimálních požadavcích na podporu mobility pracovníků mezi členskými státy zlepšením nabývání a zachování doplňkových důchodových práv.“.

2. V § 1 odst. 2 se za slovo „příspěvkem“ vkládají slova „ , doplňkové penzijní spoření“.

3. V § 2 se na konci písmene l) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena m) až u), která znějí:

„m) čekací dobou doba zaměstnání požadovaná pro zahájení účasti na zaměstnaneckém penzijním pojištění,

n) důchodovými právy práva na důchodové dávky nebo jiná plnění ze zaměstnaneckého penzijního pojištění,

o) aktivním účastníkem účastník, jemuž na základě stávajícího zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti vzniklo nebo po splnění podmínek pro nabytí důchodových práv vznikne právo na důchodové dávky,

p) dobou pro nabytí práv doba aktivní účasti na zaměstnaneckém penzijním pojištění požadovaná pro nabytí důchodových práv,

q) čekatelem na důchod bývalý aktivní účastník, který důchodová práva nabyl, avšak důchodové dávky nepobírá,

r) odloženými důchodovými právy nabytá důchodová práva uchovaná v rámci zaměstnaneckého penzijního pojištění, v němž byla nashromážděna čekatelem na důchod,

s) hodnotou odložených důchodových práv kapitálová hodnota důchodových práv vypočítaná k určitému dni v souladu s penzijním plánem instituce,

t) odcházejícím zaměstnancem aktivní účastník, jehož stávající zaměstnání nebo samostatná výdělečná činnost končí, aniž u něj byly splněny podmínky pro pobírání důchodové dávky, a který bude pracovat v jiném členském státě,

u) pozůstalým osoba, která má důchodová práva v případě úmrtí účastníka v souladu s penzijním plánem instituce.“.

4. V § 6 odst. 2 úvodní části ustanovení se za slovo „musí“ vkládají slova „splnit podmínky podle § 6a a 6b a musí“.

5. V § 6 odst. 2 písm. c) se slovo „nároků“ nahrazuje slovem „práv“, slova „důchodové nároky“ se nahrazují slovy „důchodová práva“ a slovo „kráceny“ se nahrazuje slovem „krácena“.

6. V § 6 odst. 2 písm. d) bodě 1 se slova „ne-vznikl nárok“ nahrazují slovy „nevzniklo právo“.

7. V § 6 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) postup výpočtu hodnoty odložených důchodových práv.“.

8. V § 6 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:
„(3) Ustanovení § 6a, 6b a 7a se nevztahují na invalidní nebo pozůstalostní dávky, není-li dále stanoveno jinak.

(4) Ustanovení § 6a, 6b a 7a se nevztahují na

penzijní plány institucí, pokud jsou v platnosti opatření mající za cíl zachovat nebo obnovit finanční stabilitu instituce nebo v případě, že instituce vstoupila do likvidace.“

9. Za § 6 se vkládají nové § 6a až 6c, které včetně nadpisů znějí:

„§ 6a

Podmínky nabytí důchodových práv

(1) Je-li nabytí důchodových práv podmíněno

- a) dobou pro nabytí práv nebo čekací dobou, nesmí celkový souhrn těchto dob u odcházejícího zaměstnance přesáhnout 3 roky,
- b) dosažením minimálního věku, nesmí stanovený minimální věk být u odcházejícího zaměstnance vyšší než 21 let.

(2) Pokud bylo zaměstnání nebo samostatná výdělečná činnost skončena dříve, než odcházející zaměstnanec nabyl důchodová práva, vzniká mu v souladu s penzijním plánem instituce právo

- a) na náhradu výše příspěvků jím zaplacených nebo zaplacených za odcházejícího zaměstnance v souladu s kolektivní nebo jinou smlouvou, kterou se řídí práva a povinnosti zaměstnaneckého penzijního pojištění, nebo
- b) na celkovou výši zaplacených příspěvků, anebo na výši investiční hodnoty těchto příspěvků ke dni skončení zaměstnání, jestliže investiční riziko nese odcházející zaměstnanec.

§ 6b

Zachování odložených důchodových práv

(1) Jde-li o odložená důchodová práva, vypočítá se počáteční hodnota těchto práv ke dni skončení stávajícího zaměstnání odcházejícího zaměstnance.

(2) S odloženými důchodovými právy odcházejícího zaměstnance a jeho pozůstalých nebo s jejich hodnotou je instituce povinna zacházet obdobně jako s hodnotou důchodových práv aktivních účastníků nebo v souladu s vývojem vyplácených důchodových dávek, nebo způsobem podle odstavce 3, 4 nebo 5.

(3) Jsou-li důchodová práva nabyta jako právo na nominální částku, musí být alespoň zachována nominální hodnota odložených důchodových práv.

(4) Mění-li se hodnota nashromážděných důchodových práv v čase, musí být hodnota odložených důchodových práv upravena pomocí úrokové míry, nebo pomocí výnosů z investic.

(5) Je-li hodnota nashromážděných důchodových práv upravena podle míry inflace nebo výše mezd a platů, musí být hodnota odložených důchodových práv upravena obdobně.

§ 6c

Jiná ujednání v kolektivní smlouvě

Kolektivní smlouva může stanovit pravidla odlišná od pravidel stanovených podle § 6a nebo 6b, pokud nejsou pro odcházející zaměstnance méně příznivá a nevytvářejí překážky volného pohybu osob.“

10. V § 7 odst. 3 písm. b) se slovo „nároků“ nahrazuje slovem „práv“.

11. V § 7 odst. 4 se na konci textu písmene b) doplňují slova „a jiných důchodových právech podle § 7a“.

12. V § 7 odst. 4 písm. c) se slovo „nároků“ nahrazuje slovem „práv“.

13. Za § 7 se vkládá nový § 7a, který včetně nadpisu zní:

„§ 7a

Informace pro případ skončení zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti

(1) Instituce je povinna účastníkovi na jeho žádost sdělit informace o tom, jak by skončení zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti ovlivnilo jeho důchodová práva.

(2) Informace podle odstavce 1 zahrnují

- a) podmínky nabytí důchodových práv a důsledky jejich uplatnění při skončení zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti,
- b) hodnotu nabytých důchodových práv ke dni podání žádosti nebo posouzení nabytých důchodových práv provedené nejpozději 12 měsíců přede dnem podání žádosti a
- c) podmínky pro zacházení s odloženými důchodovými právy.

(3) Umožňuje-li penzijní plán dřívější přístup k nabytým důchodovým právům prostřednictvím

výplaty jejich kapitálové hodnoty, musí informace poskytované podle odstavce 1 obsahovat doporučení, aby účastník zvážil možnost poradenství týkající se investování uvedené kapitálové hodnoty pro účely důchodu.

(4) Instrukce je povinna čekateli na důchod sdělit na jeho žádost

- a) hodnotu jeho odložených důchodových práv ke dni podání žádosti nebo posouzení odložených důchodových práv provedené nejpozději 12 měsíců přede dnem podání žádosti a
- b) podmínky pro zacházení s odloženými důchodovými právy.

(5) V případě výplaty pozůstalostních důchodových dávek se odstavec 4 vztahuje na pozůstalé čekatele na důchod v souladu s penzijním plánem.

(6) Informace podle odstavců 1 až 4 se poskytují písemně, dostatečně jasně a bez zbytečného odkladu. Penzijní plán může stanovit, že informace podle odstavců 1 až 4 budou poskytovány pouze jednou ročně.“.

14. V § 9 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Instrukce se dopustí přestupku tím, že

- a) vypočítá počáteční hodnotu odložených důchodových práv v rozporu s § 6b odst. 1,
- b) zachází s odloženými důchodovými právy odcházejícího zaměstnance a jeho pozůstalých nebo s jejich hodnotou v rozporu s § 6b odst. 2,
- c) nezachová nominální hodnotu odložených důchodových práv v případě podle § 6b odst. 3,
- d) upraví hodnotu odložených důchodových práv v rozporu s § 6b odst. 4,
- e) neposkytne účastníkovi informace v rozporu s § 7 odst. 1 nebo 2,
- f) neposkytne účastníkovi každý rok informace podle § 7 odst. 3,
- g) neposkytne účastníkovi na jeho žádost informace podle § 7 odst. 4,

- h) nesplní na žádost účastníka nebo příjemce povinnost podle § 7 odst. 5 písm. a) nebo b),
- i) neposkytne potřebné informace o splatných důchodových dávkách a možnostech jejich vyplácení v případě podle § 7 odst. 6,
- j) nesdělí účastníkovi na jeho žádost informace podle § 7a odst. 1 nebo je sdělí v rozporu s § 7a odst. 2 nebo 3,
- k) nesdělí čekateli na jeho žádost informace podle § 7a odst. 4 nebo 5,
- l) poskytne informace způsobem, který je v rozporu s § 7a odst. 6, nebo
- m) neodstraní zjištěné nedostatky v rozporu s § 8 odst. 4.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu

- a) do 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 nebo podle odstavce 2 písm. a), b), c), d) nebo m),
- b) do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. e), f), g), h), i), j), k) nebo l).“.

15. V § 10d odst. 4 písm. a) se slovo „nároků“ nahrazuje slovem „práv“.

16. V § 10d odst. 6 písm. b) se slova „nárokem na pobírání důchodových dávek“ nahrazují slovy „právem na důchodové dávky“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Na doby trvání zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použijí ustanovení zákona č. 340/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

181**ZÁKON**

ze dne 19. července 2018,

**kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna zákoníku práce****Čl. I**

V § 271b odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 205/2015 Sb., se na konci textu věty první doplňují slova „platné v den prvního zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání“.

Čl. II**Přechodné ustanovení**

Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti, na niž vzniklo právo podle § 271b odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo podle § 371 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., přísluší ve výši podle § 271b odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ**Změna zákona o vojácích z povolání****Čl. III**

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 129/2002 Sb., zákona č. 254/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 546/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 147/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 122/2012 Sb., zákona č. 332/2014 Sb., zákona č. 204/2015

Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 263/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 118 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Pro poskytnutí náhrady za ztrátu na služebním platu podle odstavce 1 občanovi, který je po zániku služebního poměru veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, se použijí příslušná ustanovení zákoníku práce obdobně.“

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

2. V § 123 odst. 2 se slova „§ 118 odst. 4“ nahrazují slovy „§ 118 odst. 5“.

ČÁST TŘETÍ**Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů****Čl. IV**

V § 103 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 306/2008 Sb. a zákona č. 247/2017 Sb., se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Pro poskytnutí náhrady za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě příslušníkovi, který je po skončení služebního poměru veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, se použije minimální mzda ve výši stanovené v den jeho prvního zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání.“

Dosavadní odstavce 3 až 9 se označují jako odstavce 4 až 10.

Čl. V

Přechodné ustanovení

Náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě přiznaná podle § 103 zákona č. 361/2003 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se řídí § 103 zákona č. 361/2003 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; obdobně se použije minimální mzda ve výši stanovené v den zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání u náhrady za ztrátu na služebním příjmu poskytované přísluš-

níkům bezpečnostních sborů podle právních předpisů účinných do 31. prosince 2006.

ČÁST ČTVRTÁ**ÚČINNOST**

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

182**ZÁKON**

ze dne 18. července 2018,

kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb.,

**o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu,
ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a další související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu****Čl. I**

Zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písm. a) se za text „§ 82,“ vkládá text „§ 82a,“.
2. V § 8 odst. 1 se slova „ , 17 až 19“ zrušují a za slova „finančního systému,“ se vkládají slova „rozsahu a složitosti jejich činností,“.
3. V § 10 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Česká národní banka může dále instituci uložit povinnost vést podrobné záznamy o finančních smlouvách, jejichž stranou instituce je.“.
4. V § 10 odst. 3 se za slovo „uvedeným“ vkládají slova „v odstavci 1 a“.
5. V § 14 se číslo „15“ nahrazuje číslem „16“.
6. V § 17 odst. 3 se za slova „finančního systému,“ vkládají slova „rozsahu a složitosti jejich činností,“.
7. V § 22 odst. 1 a 2 se za slovo „lze“ vkládají slova „proveditelně a věrohodně“.
8. V § 22 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 27 zní:

„(3) Podrobnosti postupu posouzení způsobilosti instituce nebo skupiny k řešení krize vymezuje přímo použitelný předpis Evropské unie²⁷⁾.“

orgán posoudit v souvislosti s ozdravnými plány a skupinovými ozdravnými plány, podmínky vnitroskupinové finanční podpory, požadavky na nezávislé odhadce, smluvní uznání pravomoci k odpisu a konverzi, postupy a obsah požadavků na oznamování a oznámení o pozastavení, jakož i běžné fungování kolegií k řešení krize.“.

9. V § 23 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Je-li to nutné pro odstranění překážek způsobilosti instituce k řešení krize, může Česká národní banka uložit jiné instituci, jež není členem stejné skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě, aby omezila svou expozici vůči této instituci.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

10. V § 23 odst. 6 se slova „odstavce 4“ nahrazují slovy „odstavců 4 a 5“.

11. V § 37 odst. 1 písm. d) se slova „vyměnila člena vedoucího orgánu instituce, osoby ve vedení pobočky zahraniční instituce nebo jiné odpovědné osoby, pokud není nadále způsobilá“ nahrazují slovy „odvolala nebo vyměnila člena vedoucího orgánu nebo osobu ve vrcholném vedení instituce, pokud člen nebo osoba nejsou nadále způsobilí“.

12. V § 43 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

13. V § 54 odst. 2 písm. a) se slovo „může“ nahrazuje slovy „ , jakož i Fond pro řešení krize, mohou“ a slovo „vynaložila“ se nahrazuje slovem „vynaložily“.

14. V části páté se doplňuje hlava V, která včetně nadpisu zní:

„HLAVA V**UZNÁNÍ VLASTNÍKEM****§ 74a****Zajištění uznání odpisu a konverze**

(1) Povinná osoba zajistí, aby smluvní dokumentace odepisovatelného kapitálového nástroje obsahovala uznání skutečnosti, že Česká národní

²⁷⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ze dne 23. března 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů, plánů řešení krize a skupinových plánů řešení krize, minimální kritéria, která má příslušný

banka má pravomoc odepsat nebo konvertovat tyto nástroje, a uvedení souhlasu vlastníka odepisovatelných kapitálových nástrojů se závazností odpisu nebo konverze těchto odepisovatelných kapitálových nástrojů.

(2) Česká národní banka může požadovat, aby jí povinná osoba předložila právní posouzení vymahatelnosti uznání podle odstavce 1.

(3) Nesplnění povinnosti uvedené v odstavci 1 nemá vliv na pravomoc České národní banky odepsat nebo konvertovat odepisovatelné kapitálové nástroje.

§ 74b

Výjimky

(1) Povinnost podle § 74a se nevztahuje ke smluvní dokumentaci odepisovatelného kapitálového nástroje, který se řídí právem členského státu.

(2) Umožňuje-li právo státu, který není členským státem, nebo mezinárodní smlouva, aby Česká národní banka odepsala nebo konvertovala odepisovatelné kapitálové nástroje, na které se vztahuje povinnost podle § 74a, a uznává-li toto právo účinky tohoto odpisu nebo této konverze, může Česká národní banka opatřením obecné povahy určit, že u takových kapitálových nástrojů, pokud se řídí právem tohoto státu, není třeba splnění povinnosti podle § 74a.“.

15. V § 76 písm. a) se za slovo „osoby“ vkládají slova „bez použití těchto opatření“.

16. § 79 se zrušuje.

17. Za § 82 se vkládá nový § 82a, který zní:

„§ 82a

Česká národní banka může odložit nejdéle o 18 měsíců, a to i opakovaně, splatnost odepisovatelných kapitálových nástrojů vydaných povinnou osobou nebo odepisovatelných závazků povinné osoby podle § 122, včetně splatnosti úroku sjednaného v souvislosti s takovým nástrojem nebo závazkem.“.

18. V § 85 se doplňují odstavce 6 a 7, které včetně poznámky pod čarou č. 28 znějí:

„(6) Česká národní banka může, nad rámec oprávnění podle odstavce 1 nebo 2, uložit povinné osobě povinnost vést podrobné záznamy o finančních smlouvách, jejichž stranou povinná osoba je. Česká národní banka tuto povinnost uloží vždy, pokud tak stanoví přímo použitelný předpis Evropské unie²⁸⁾).

(7) Česká národní banka může vyhláškou stanovit minimální rozsah, strukturu a způsob vedení záznamů o finančních smlouvách, včetně datového formátu těchto záznamů.

²⁸⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1712 ze dne 7. června 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků, pokud jde o regulační technické normy, které specifikují minimální soubor informací o finančních smlouvách, které by měly být obsaženy v podrobných záznamech, a okolnosti, za kterých by měl být požadavek uložen.“.

19. V § 89 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

20. V § 103 odst. 3 se za slovo „zisku“ vkládají slova „ , právo na podíl na likvidačním zůstatku“.

21. V § 103 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 4 až 6.

22. Na konci § 106 se doplňuje věta „To neplatí po dobu stanovenou v rozhodnutí České národní banky o udělení povolení k činnosti nebo jiného oprávnění překlenovací instituci podle jiných právních předpisů.“.

23. § 110 zní:

„§ 110

(1) Nenastane-li žádná ze skutečností podle § 109 do 2 let od vykonatelnosti posledního rozhodnutí o přechodu podle § 102 odst. 1, Česká národní banka po uplynutí této lhůty překlenovací instituci zruší s likvidací.

(2) Lhůtu podle odstavce 1 může Česká národní banka prodloužit nejdéle o 1 rok, a to i opakovaně, je-li to

- potřebné pro zajištění toho, aby nastala některá ze skutečností podle § 109, nebo
- nezbytné k zajištění kontinuity zásadních činností překlenovací instituce.

(3) Česká národní banka je povinna prodloužení lhůty odůvodnit, včetně posouzení dopadu prodloužení lhůty na tržní podmínky a s přihlédnutím k předpokládanému budoucímu vývoji na finančním trhu.“.

24. V § 114 odst. 3 se za slovo „zisku“ vkládají slova „ , právo na podíl na likvidačním zůstatku“.

25. V § 114 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 4 a 5.

26. V § 119 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

27. V části šesté hlavě II dílu 6 nadpisu oddílu 5 se slovo „*Souhlas*“ nahrazuje slovem „*Uznání*“.

28. V nadpisu § 148 se slova „*souhlasu věřitele*“ nahrazují slovy „*uznání odpisu a konverze*“.

29. V § 148 odstavec 1 zní:

„(1) Povinná osoba zajistí, aby smluvní dokumentace odepisovatelného závazku obsahovala uznání skutečnosti, že Česká národní banka má pravomoc odepsat nebo konvertovat tyto odepisovatelné závazky, které vznikly ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a uvedení souhlasu věřitele odepisovatelných závazků se závazností odpisu nebo konverze těchto odepisovatelných závazků.“

30. V § 148 odst. 2 se slovo „*souhlasu*“ nahrazuje slovem „*uznání*“.

31. V § 149 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „*zajistit souhlas věřitele podle § 148 se nevztahuje na*“ nahrazují slovy „*podle § 148 se nevztahuje ke smluvní dokumentaci*“.

32. V § 149 odst. 1 písm. a) se slova „*odepisovatelné závazky*“ nahrazují slovy „*odepisovatelných závazků*“.

33. V § 149 odst. 1 písm. b) a c) se slova „*dluhy odpovídající*“ nahrazují slovy „*dluhů odpovídajících*“.

34. V § 149 odstavec 2 zní:

„(2) Umožňuje-li právo státu, který není členským státem, nebo mezinárodní smlouva, aby Česká národní banka odepsala nebo konvertovala odepisovatelné závazky, k jejichž smluvní dokumentaci se vztahuje povinnost podle § 148, a uznává-li toto právo účinky tohoto odpisu nebo této konverze, může Česká národní banka opatřením obecné povahy určit, že u takových závazků, pokud se řídí právem tohoto státu, není třeba splnění povinnosti podle § 148.“

35. V § 151 odst. 3 se slova „ , předložen Evropské komisi“ zrušují.

36. V § 165 písm. b) a v § 169 odst. 2 se text „§ 83“ nahrazuje textem „§ 82a“.

37. V § 174 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Informaci podle odstavce 1 a informaci, kterou Česká národní banka, Ministerstvo financí nebo Garanční systém finančního trhu obdrží podle obdobného ustanovení srovnatelného právního předpisu jiného členského státu, nelze bez předchozího písemného souhlasu původce informace

poskytnout osobě nebo orgánu neuvedeným v odstavci 1.“

38. V části šesté hlavě III v nadpisu dílu 3 se doplňují slova „*a Fondu pro řešení krize*“.

39. V § 178 odst. 1 větě první se slovo „*má*“ nahrazuje slovy „ , jakož i Fond pro řešení krize, mají“ a slovo „*vynaložila*“ se nahrazuje slovem „*vy-naložily*“.

40. V § 178 odst. 2 úvodní části ustanovení se za slovo „*úhradu*“ vkládá slovo „*svých*“.

41. V § 178 odst. 2 písm. d) se číslo „*3*“ nahrazuje číslem „*4*“.

42. V § 178 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Fond pro řešení krize má právo na úhradu svých nákladů podle odstavce 1 vůči osobám uvedeným v odstavci 2.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

43. V § 178 odst. 4 se slovo „*započítá*“ nahrazuje slovy „ , jakož i Fond pro řešení krize, započítají“.

44. V § 193 se text „§ 178“ nahrazuje textem „§ 191“.

45. V § 196 odst. 2 se text „§ 83“ nahrazuje textem „§ 82a“.

46. V § 199 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Člen správní rady má vůči Garančnímu systému právo na náhradu nákladů vzniklých mu v souvislosti s výkonem jeho funkce.“

47. V § 200 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „*Funkce člena správní rady jmenovaného z řad zaměstnanců České národní banky a z řad státních zaměstnanců a ostatních zaměstnanců Ministerstva financí zaniká ke dni skončení jeho pracovního či služebního poměru.*“

48. V § 200 odst. 4 úvodní části ustanovení se za slovo „*jeho*“ vkládá slovo „*hrubou*“.

49. V § 200 odst. 4 písm. b) se za slovo „*důsledku*“ vkládá slovo „*hrubé*“.

50. V § 201 odst. 4 se za slova „*podle odstavců 1 až 3*“ vkládají slova „*a 6*“.

51. V § 201 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „*nebo její člen, který byl k tomu správní radou pověřen*“.

52. V § 201 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Správní rada může pověřit schvalováním

vnitřních předpisů Garančního systému podle odstavce 1 písm. g) výkonnou radu.“.

53. V § 202 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Jsou-li všichni nebo většina členů výkonné rady odvoláni nebo se vzdali svých funkcí, pravomoc výkonné rady vykonává správní rada až do okamžiku, kdy je počet členů výkonné rady v souladu s odstavcem 2.“.

54. V nadpisu § 206 se slovo „majetku“ nahrazuje slovy „peněžních prostředků“.

55. V § 208 odst. 2 se slova „včasný výpočet a kontrolu“ nahrazují slovy „kontrolu placení“.

56. V § 210 se na konci písmene e) slovo „a“ zrušuje, na konci písmene f) se tečka nahrazuje slovem „ , a“ a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) peněžní prostředky převedené z provozního fondu Fondu pro řešení krize podle § 212 odst. 2.“.

57. V § 212 odst. 1 písm. d) se slova „za účelem doplnění kapitálu nabyvatele při přechodu činnosti na soukromého nabyvatele, překlenovací instituce nebo osoby“ nahrazují slovy „nabyvateli při přechodu činnosti na soukromého nabyvatele, překlenovací instituci nebo osobě“.

58. V § 212 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) vypořádání rozdílů ve výši příspěvku podle § 215a odst. 4.“.

59. V § 212 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) S majetkem nabytým Fondem pro řešení krize v přímém důsledku rozhodnutí podle odstavce 4 nakládá Garanční systém po konzultaci s Českou národní bankou.“.

60. Za § 215 se vkládají nové § 215a a 215b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 215a

Odkladný účinek rozkladu a následky zrušení rozhodnutí o stanovení příspěvku

(1) Podání rozkladu proti rozhodnutí o stanovení pravidelného nebo mimořádného příspěvku nemá odkladný účinek.

(2) Případný rozdíl mezi výší příspěvku, která byla zaplacená na základě rozhodnutí později zrušeného nebo změněného, a výší příspěvku, která měla být pro dané období správně stanovena, Česká národní banka zohlední v rozhodnutí o stanovení pravidelného příspěvku splatného v bezprostředně následujícím období. Česká národní banka obdobně

zohlední rozdíl mezi výší příspěvku, která byla v daném období stanovena ostatním povinným osobám, a výší příspěvku, která ostatním povinným osobám měla být pro dané období stanovena. Článek 17 odst. 4 nařízení o pravidelných příspěvcích se použije obdobně.

(3) Rozdíl mezi výší příspěvku, která byla v daném období stanovena ostatním povinným osobám, a výší příspěvku, která měla být ostatním povinným osobám pro dané období stanovena v důsledku změny výše příspěvku podle odstavce 2 věty první, není důvodem pro zahájení přezkumného řízení, nařízení nebo povolení obnovy řízení nebo vydání nového rozhodnutí ve věcech, které se týkaly stanovení příspěvků ostatním povinným osobám.

(4) Nelze-li postupovat podle odstavce 2, vydá Česká národní banka v bezprostředně následujícím období rozhodnutí, kterým povinné osobě nebo jejímu právnímu nástupci anebo Garančnímu systému stanoví povinnost k úhradě rozdílu mezi výší příspěvku, která byla v daném období povinné osobě stanovena, a výší příspěvku, která měla být správně stanovena.

§ 215b

Měna příspěvků

(1) Roční cílová úroveň, pravidelný příspěvek, celková výše mimořádných příspěvků, mimořádný příspěvek, celková výše mimořádných provozních příspěvků a mimořádný provozní příspěvek se stanovují a platí v korunách českých a zaokrouhlují na celé koruny nahoru.

(2) Je-li pravidelný příspěvek nebo mimořádný příspěvek vyjádřen v cizí měně, přepočte se na koruny české podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou platného k prvnímu dni kalendářního roku, v němž vznikla povinnost k jeho úhradě.“.

61. V § 221 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Spoluúčastí Fondu pojištění vkladů na financování řešení krize se Garanční systém stává věřitelem povinné osoby ve výši této spoluúčasti.“.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

62. V § 222 odst. 1 se věty druhá a třetí nahrazují větami „Rozhodnutí lze doručit veřejnou vyhláškou. Rozhodnutí se považuje za doručené okamžikem jeho uveřejnění na internetových stránkách České národní banky.“.

63. V § 223 odst. 1 a 2 se číslo „83“ nahrazuje textem „82a“.

64. V § 233 odst. 8 písm. b) se slova „e) a h)“ nahrazují slovy „e) až h)“.

65. V § 234 odst. 1 písm. e) a v § 234 odst. 2 písm. f) se číslo „245“ nahrazuje číslem „244“.

66. V § 236 odst. 1 písm. e) a v § 236 odst. 2 písm. e) se číslo „245“ nahrazuje číslem „244“.

67. V § 237 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) nesplní povinnost vést podrobné seznamy nebo záznamy o finančních smlouvách uloženou Českou národní bankou podle § 7 odst. 4 nebo § 85 odst. 6,“.

68. V § 237 odst. 1 se za písmeno g) vkládá nové písmeno h), které zní:

„h) v rozporu s § 74a odst. 1 nezajistí uznání vlastníka s odpisem nebo konverzí odepisovatelného kapitálového nástroje nebo nezajistí souhlas vlastníka se závazností odpisu nebo konverze odepisovatelného kapitálového nástroje,“.

Dosavadní písmena h) až t) se označují jako písmena i) až u).

69. V § 237 odst. 1 se na konci písmene t) slovo „nebo“ zrušuje, na konci písmene u) se tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno v), které zní:

„v) poruší povinnost zachovávat mlčenlivost podle § 244 odst. 2.“.

70. V § 237 odst. 2 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) nesplní povinnost vést podrobné záznamy o finančních smlouvách uloženou Českou národní bankou podle § 10 odst. 1,“

Dosavadní písmena e) až m) se označují jako písmena f) až n).

71. V § 237 odst. 2 se za písmeno i) vkládá nové písmeno j), které zní:

„j) v rozporu s rozhodnutím České národní banky vydaným podle § 23 odst. 5 neomezí svou expozici vůči instituci,“.

Dosavadní písmena j) až n) se označují jako písmena k) až o).

72. V § 241 se číslo „223“ nahrazuje číslem „237“.

73. V § 244 odst. 1 se na konci písmene i) slovo „a“ nahrazuje čárkou, na konci písmene j) se tečka nahrazuje slovem „a“ a doplňuje se písmeno k), které zní:

„k) povinná osoba.“.

74. V § 244 odst. 3 se za slova „v odstavci 1 písm. a) až g)“ vkládají slova „a j)“.

75. V § 245 odst. 2 se slovo „právní“ zrušuje.

76. V § 247 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Porušením povinnosti zachovávat mlčenlivost dále není poskytnutí informace již dříve uveřejněné Českou národní bankou nebo osobami podle odstavce 3 písm. a) až d), h), k) až m), r) nebo s).“.

77. V § 250 odst. 2 se slova „na návrh České národní banky“ zrušují.

78. V § 251 odst. 3 větě druhé se slova „za povinnou osobu“ nahrazují slovy „v působnosti valné hromady nebo obdobného nejvyššího orgánu povinné osoby“.

79. V § 251 odst. 3 větě poslední se za slovo „přeměny“ vkládají slova „a rozhodnutí České národní banky v působnosti valné hromady nebo obdobného nejvyššího orgánu povinné osoby o schválení přeměny“.

80. Za § 251 se vkládá nový § 251a, který včetně nadpisu zní:

„§ 251a

Spojování soutěžitelů

(1) Pokud v důsledku uplatnění opatření k řešení krize přechodem činnosti na překlenovací instituci nebo na osobu pro správu aktiv na základě rozhodnutí nebo opatření obecné povahy České národní banky dochází ke spojování soutěžitelů, které podléhá povolení podle zákona o ochraně hospodářské soutěže, pak

- a) k návrhu na povolení spojení musí být přiloženo rozhodnutí nebo opatření obecné povahy České národní banky, na základě kterého ke spojování soutěžitelů dochází,
- b) návrh na povolení spojení soutěžitelů musí být podán nejpozději ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí nebo opatření obecné povahy České národní banky, na základě kterého ke spojování soutěžitelů dochází.

(2) V případě uplatnění opatření k řešení krize podle odstavce 1 se nepoužije § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže; to neplatí, pokud návrh nebyl podán ve lhůtě podle odstavce 1 písm. b).“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Zajištění uznání a souhlasu vlastníka podle § 74a

odst. 1 zákona č. 374/2015 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se nevyžaduje u odepisovatelných kapitálových nástrojů povinné osoby vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o soudních poplatcích

Čl. III

V § 11 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 255/2000 Sb., zákona č. 218/2011 Sb. a zákona č. 293/2013 Sb., se na konci textu písmene o) doplňují slova „a navrhovatel v insolvenčním řízení, je-li orgánem příslušným k řešení krize podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu“.

ČÁST TŘETÍ

Změna insolvenčního zákona

Čl. IV

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 108/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 458/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 163/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 241/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 260/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 466/

/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 294/2013 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 64/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 291/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 368 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „a orgán příslušný k řešení krize podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu (dále jen „orgán příslušný k řešení krize“)“.

2. V § 368 odst. 1 větě poslední se za slovo „dohledu“ vkládají slova „nebo orgán příslušný k řešení krize“.

3. V § 368 odst. 2 se za slovo „dohledu“ vkládají slova „nebo orgánu příslušnému k řešení krize“.

4. V § 368b větě první se slova „podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu (dále jen „orgán příslušný k řešení krize“)“ zrušují.

5. V § 374 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) Garančního systému finančního trhu vzniklé podle § 41h odst. 2 zákona o bankách nebo podle § 221 odst. 6 zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu.“

ČÁST ČTVRTÁ ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení.

v z. **Filip** v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.

8 591449 088015

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůnkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2018 činí 6 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Obchodní galerie IBC (2. patro), Příkop 6; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihárství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc:** Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Pardubice:** ABONO s. r. o., Sportovců 1121; **Plzeň:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Řipská 23; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůnkova 4; **Praha 9:** DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havříská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zatec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právník osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.